Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Psalterium Davidis versis heroïcis ab Apollinari expressum

https://hdl.handle.net/1874/377728
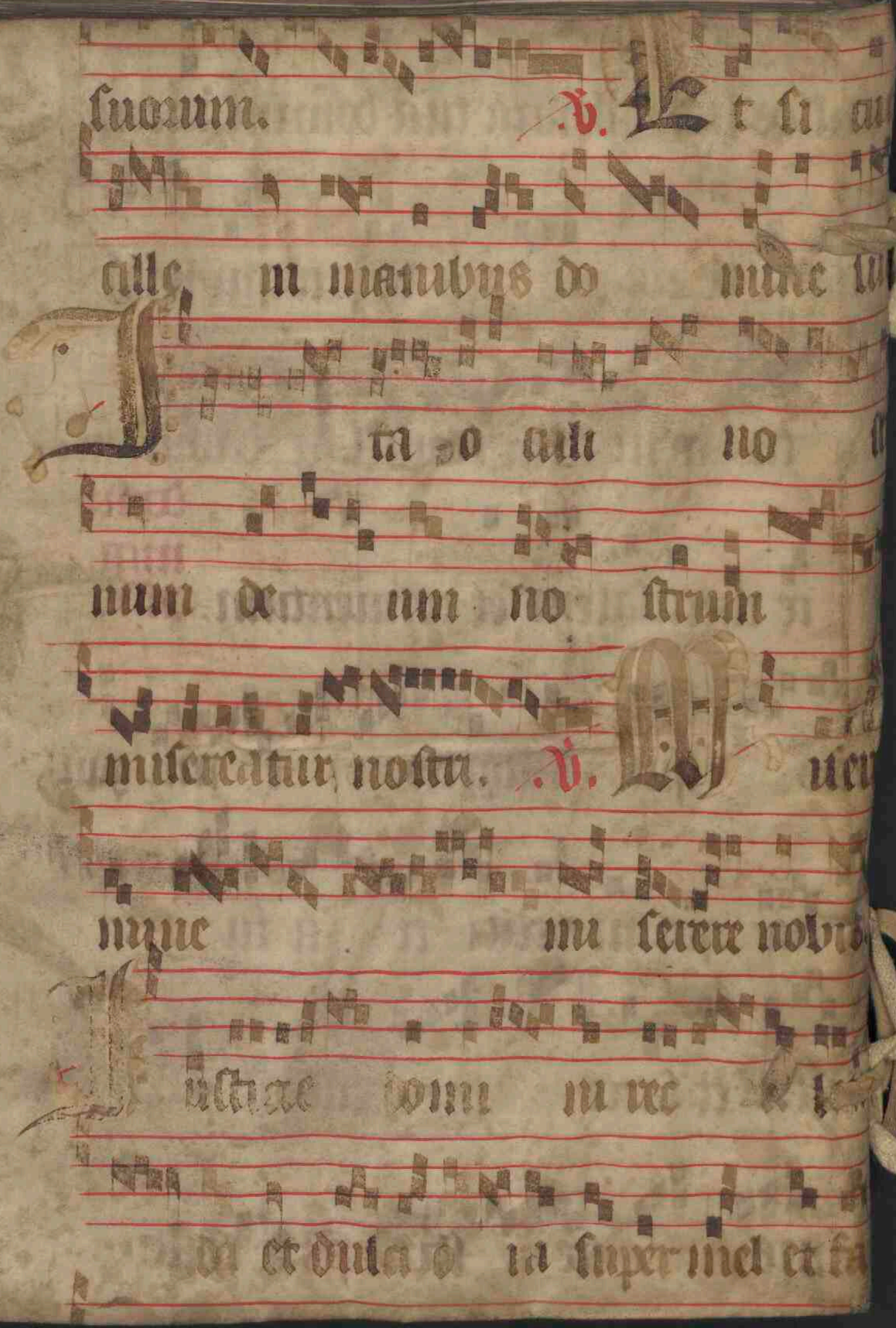
suorum. ℣. Et si au
calle in manibus do mine su
ta o culi no
num de um no strum
misereatur nostri. ℣. Miserere
mine mi serere nobis
et dulci ia super mel et fa

Werneri Helmichij.

Aevum vetus.
Scriptores graeci.
No. VI

Kast I
Pl. 6 N: 13

Psalterium Davidis ~~[illegible]~~ versibus heroicis ab Apollinari expressum, et propria manu Werneri Helmichij eruditissimi et gravissimi theologi Vltrajectini olim Lausannae descriptum: uti ipse ad calcem libri testatur.

Hs.
1 C 13

Sum Gisberti Voetij ex liberali dono Nobiliss. et consultiss. D. Hermanni Helmichs van Well aº 1647.

8 (*Gr. 27*, *antea 260a.*) *Charta. 4°. 130 ff. Saec. XVI.*

Apollinaris, Interpretatio Psalmorum versibus heroicis graecis.

Ad edit. Lutet. a. 1562 descripsit Lausannae Wern. Helmichius. — Herm. Helmich van Well hunc cod. d.d. Gisb. Voetio et Gisb. Voetius Bibliothecae a. 1648.

Psalmi Apollinaris Lutetiae graecè tantum typis regijs
editi aº 1562 iidemque postea ibidem recusi,
adjectâ versione Latinâ, et graecarum vocum
ac phrasium locupletissimo indice aº 1580.
Ex exemplari prioris editionis praesens hoc
MS. à Wernero Helmichio descriptum arbi-
tror aº 1565. Causam cur scriptionis laborem
susceperit, nullam aliam fuisse conjicio, quam
ut tantò melius sacram hanc graecam poë-
sin in memoriae thesaurum reponeret: tantum
enim scimus, quantum memoriâ tenemus. Ut
rarum hoc juvenilis diligentiae exemplum
studiosi nostri Ultrajectini intueri possent,
consultum duxi praesentem hunc librum in
publicam bibliothecam inferre, ut ibi ad
perpetuam eruditissimi et gravissimi Theo-
logi Ultrajectini Werneri Helmichij, ejusque
diligentiae et φιλομαθίας memoriam fideli-
ter custodiatur. Ultrajecti III. Eid. Augusti
CIƆ.IƆC.XLVIII.

Gisbertus Voetius theolo-
giae in Acad. Ultraj.
Professor.

ACADEMIA RHENO TRAJECTINA

טוביה דגבר דלא הליך במלכת רשעין
ובאורחת חייבין לא קם ובסיעת מתיקנין
לא אסתחר ׃

טר תילי פול

Ψαλμος α.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος οὐ πεπόληται δυσσεβέων ἐνὶ
βουλῇ,
Οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ~~ἀλλοτρίοισι~~ ἀλιτροτάτοισι
κελεύθοις,
Οὐδ' ὀλοῆς ἕδρῃσιν ἐφίζεν λυμαντήρων·
Ἀλλ' ἔχεν ἠιθέῳ κραδίῃ συμφράσμονα θεσμῷ,
Θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
Ἔσσεται οἷα τε ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
Καίριον ἀντέλλον σφέτερον μελιηδέα καρπόν,
Νωλεμέως φύλλοισιν ἀμειρεκόμοισι τεθηλός·
Πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσῃ.
Οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
Ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἐκ χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
Τοὔνεκεν ἐς κρίσιν οὐδέποτ' ἀντήσονται ἀλιτροί,
Οὐδ' ἄρ' ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων·
Οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
Τοὔνεκα δυσσεβέων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμός. β

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα
ἡνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις.
* ἀλλ' ὡς δέ, δευτέρου δὲ Δαβίδου χρόνοις
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς κεῖται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπεροπλίῃ κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικάσπολοι ἐς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἑοῦ τε κατὰ Χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν σπάσομεν ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγελοίασε τούσδε,
ἐξαθερίζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
* καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτός μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἑῷ μεγαλίζων
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτὸς σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μου, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοῦ πείρατα πάντ' ὑπὸ μούνην·
σιδηρέᾳ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δέ γε μηλοβοτήσεις·
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψας·

τῆμος δ᾽ οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίετε·
παιδεύθητε, καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ᾽ οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσσατε χάρμασι δεῖμα·
καὶ οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ᾽ οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐσσήν,
εὐσεβέος δ᾽ ἅμα πάντας ἀποῤῥαίσησθε κελεύθου
εὖτε θοῶς φλογόεντα χόλον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἂν ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ᾽ αὐτόν.

Ψαλμος γ

Δαβίδου λυγρὸν ~~μελοσ~~ τρίτατον μέλος ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλώνδον ἑὸν λίπε κοίρανος ἐδέων.

Δυσμενέες τί τοσοίδε περιπλήθουσιν ἐμοῖο,
πολλοὶ δ᾽ ἐγρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οἵ τινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ᾽ ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγονώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὅδ᾽ ἀπ᾽ οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην κατὰ δ᾽ ἔχε με νήδυμος ὕπνος,
ἀνδ᾽ ἔστην, ὅτ᾽ ἐμῆς βασιλεὺς ἀνθέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην
αἵ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίθωσιν ὁμαρτῇ.

ἔγρεο

ἔῤῥεο, καὶ με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμοῖο,
ὅτι σύ μου σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σοῦ φάος βασιλεῦ σέο τ᾽ εὐλογίη πέλε λαῷ.

Ψαλμὸς δ

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

* Εὐδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ᾽ ἐπέκλυε θοῶς δ᾽ ἀπάλαλκεν ἀνίην.
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί πόθον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν;
ἐς τί φίλην ματίην καὶ ψεύδεα πάντα τίθεσθε;
πῶς δ᾽ ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει·
μήπως ἀτασθαλίης προφερεστέρη ὔμμι τετύχθω.
φράζεσθ᾽ φράζεσθ᾽ ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασί, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμαρ τὸ χρύσεον σέο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμοῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου.

ἐς εἰρ

εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ' ἐπ' ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείσας.

Ψαλμὸς ε΄

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, ἀκουὴν δ' ὑψέρκειο φωνῆς.
αὐτὸς ἄναξ θεός, αὐτὸς ἐλθὼν δέ σε λίσσομαι αἰεί. 1
ἡμετέρης ἦωθεν ἄναξ ἐπακούεται αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ προφανείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔ ποτ' ἐτύχθης,
οὐδέ τις ξυναέτης παρά σοι κακομήχανος ἔσται·
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἄντ' ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας.
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετῆρα ἐν πᾶσιν ἐτύχθης
ἐχθαίρει δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκτῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν προσπτύξομαι ἱρόν.
σοῦ με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη χάριν ἐχθρῶν.
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν·
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι.

τάφος δε

τῶν δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγόνασι μάταιαι,
λαυκανίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοιΐος ἐστι
καὶ γλῶσσαι δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ. βουλέων δὲ κακῶν ἄπο πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πλῆθος σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων
κλήσιος ἐξελάσοιντο τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες.
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δὲ σκήνωσας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίρεις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμος 5.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαυΐδος ᾆσε
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

Μὴ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή.
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο.
~~ἔασο~~ ἔασο μοι ἰῆτερ, ταράχθη δέ μευ ὀστέα πάντων,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κολέων εἵως πότε μῆνιν ἀέξεις;

λῦσον

λῦσον ἐμόν, μεταθεὶς πρότερον χόλον, ἦτορ ἀνάγκης·
ῥῦσαι παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἀπομνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι ἐν ἀΐδαο δόμω εὔφημον ἀεῖσαι;
ἔμπα γέμων ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν.
αἰεί μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοεύσω,
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐνήεα δέμνια τέγξω·
μήνις ὑποβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν.
γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἰατήρ.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωϊτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶψα δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τάραχός τε τετύχθω·
ὦκα μάλ' αἰσχύνοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμος . ζ.

Χοῦσι πάρος Δαβίδου ἐφύβρισεν· αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς
ποιμένι τιμήεντι φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γέμων βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.
Θάρσυνος ἐλπωρῇ, βασιλεῦ, σέο πάντοτ' ἐτύχθην

ἐκ παν-

ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
λέων μήποτ᾽ ἐφαρπάξῃσι λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
* πάμπαν ἀλάλκοντος καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
3 ἀλλ᾽ εἰ τοῖον ἔρεξα τόσον σέο μῆνιν ἐγείρας·
ἔργμασιν ἢ στυγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμους·
εἴ γε κακῶν ῥέξαντα κακῶς ἔρρηξα καὶ αὐτός·
δυσμενέων ἄπρηκτος ἐμῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἑλόων κατὰ δήϊος ἀνήρ,
καί μευ ποστείβοι βίοτον χθονὶ πόσσιν ἑοῖσιν,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ χολωσάμενος βριαρῶν ἀνεγείρεο θώκων
καί μου ὀλομένων ἐπαείραο πείρασιν ἐχθρῶν.
σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων.
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφί σε λαῶν,
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψος ἀερθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς, βασιλεῦ, με δικάζοις·
καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσται, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον
νεφρεῦς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις.
ὡς ὁσίῳ μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,

πάντοτε

πάμποτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων
καὶ σθένεϊ κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν.
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσατε πρὶν ἄορ τανάον θήγοιτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη.
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέχνηνεν ἐπ᾽ αὐτῷ.
τοῖσι δὲ καρφομένοις ἐργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθεμίστιον ἔργον.
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ᾽ ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
χάσμα μὲν ἐξώρυξε, κακῇ δ᾽ ἔσκαψε μενοινῇ.
ἀλλ᾽ ἐς ὅνπερ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον.
κακ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἐλοίμον, κὰκ κεφαλῆς.
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω.
οὔνομα δ᾽ ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

ΨΑΛΜΟΣ ·η.

Δαβίδου ληναῖος ὁ δ᾽ ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη

Ἄφθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θηητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ᾽ ἐτύχθη.
καί τοι ἀριπρεπὲς εὖχος ὑπέδεξεν οὐρανὸν αὐτόν.
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἕτοιμον

πολυκηδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμῇ καθέλοις καὶ ἀμύντορα λύσῃς.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἤρασε δάκτυλα σεῖο,
ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἀθανάτων παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν·
ἀγρονόμους τε βόας καὶ ἀροτόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄλλα,
αἰθέριά τε πετηνὰ, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα πουλυπόρους παρεπιστείβουσι κελεύθους.
ἄφθιτε νωιτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θηητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θ.

Δαβίδου κρυφίων χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.
Ἀλλήκτῳ κραδίῃ, βασιλεῦ, τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θηητὰ περιφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα τελέσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,

δυσμενέος

δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω·
ἄντα καταφθείροιντο τεῶν κεχρηότες ὤσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσχο λωβητῆρας.
ἀρχὲ δικαιοσύνης βριαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τείχεα, πολίας τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνοι.
~~ευ~~ εὐνομίην στήριξεν ἑὸν πανυπέρτατον ἕδεθλω·
ὄφρα διακρίνῃσι ~~κλυτα~~ δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεός ἐστι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάρροθος ἄρμενος ἐστι.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένους σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγέλλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήθετο πάγχυ πενιχρῶν. * ἐπελήθετο.
ἀδρανίην ἐλέησον ἐμὴν δηΐους ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώων με, καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.

γηθήσω

γηθήσω μάλα σῆσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπετρώθησαν ἑῇσιν·
ἡ δὲ πάγη κρύπτεσκον, ἐπ ξυνέεργετο πέζα·
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
ὡς αἴδῳ παλίνορσοι ἀποστρέψαν ἀλιτροί,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέ ποτ' ἀδρανέων σαθερῆ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔγρεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτούς·
ἔθνεα τοι γενεῆς βροτέης ἴσωσαν ἐόντα.
τίπτ' ὀδυρομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπηώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες·
ἵμερον οὗ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροῦ,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀμφοτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀεξώοντος ἀτάσθαλος ὦρορ ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει.

ὀφθαλ=

ὀφθαλμοῖς σφετέροισιν τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμηνέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένην κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου καὶ ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περὶ φόρτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον αἰφνιδίοιο θοώκοις,
βουλαῖς χρυσπλασίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν·
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσσειε προΐκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μελέτηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ σέθεν κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
ὧδε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἀνάκτος,
καί οἱ ἀπεστράφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔργεό μοι, βασιλεῦ, παλάμῃ δ' ὕψιστον ἄεθλον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα;
ὧδε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἑαυτήν.
ἀθρήσας ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι προλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πατρὸς ὀρφανικοῦ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσαις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύσει·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τῶν δ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλεέσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μήτις ἔχῃ μεγαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ·ι·

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλεν αἶνος.

Πῶς ἐρέει τις ἐμεῖο θεῷ περιθαρσέα θυμόν,
στρουθὸν ὀρειβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσιν;
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνοὺς ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεχνήσαο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκλέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ ὀλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λίνα φθισίμβροτα πέμπει.
πῦρ, θεῖον τε ὁμοῦ καὶ ἀμειδέος ἄσθμα θυέλλης,

σφωιτέρου·

ἐφωιτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶψα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει.
καὶ οἱ ἀεὶ ἴθυσαν ὁδὸν θηῆσατ' ὀπωπῇ. ὀπωπή.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔψαλ' ἠώ.

Μῶνε σάω μ' ὅσιον γὰρ ὅθ' ἄλλην ἔφθιτο φῦλον.
Ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.
μύθοις ματιδίοις ἑτάρου προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλους φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηνόρθησαν ἔπεσι,
καὶ σφίσιν ὤισαντο φέρειν ἀπὸ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀχθεάνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀνασπήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ἔρξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄδικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι, φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἔφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀτερμάντοιο βιώνης.

ἀστράσιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλῆται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὡρῇσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο;
μέχρι τίνος βασίλεαν ἀποστρέψας ὀπωπήν;
μέχρι τεῦ ἡμετέρῃ μήνεα φρενὶ μέρμερα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνῃ;
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπακέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὡς με δαμάσσας·
αἴκεν ὀρινοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.
πάντοτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐερκτῇ βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰύζω.

Ψαλμὸς ιγ

Δαβίδου ἀδενάρου τρισκαιδέκατος πέλεν ὕμνος.

Οὐκ εἶναι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεχναίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς ~~εὐ~~ εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσατο φῦλον,

σκοπόμενος

ἐσσόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
* ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐαλθέα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
σημαίνεσκον ἄεθλον ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μεγάρῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀχλεάνων μή μοι τις ἀτιμήσειε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἀπότροφον Ἰσραήλου;
λαοῦ ὅταν στρέψειε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραήλος.

Ψαλμὸς ιδ

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίῃς ἄφθαρτε παραυλίσσοιτο τεῇσιν,
ἢ σεο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο;
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,
ἐκπάγλως δολερῆς στυγέων μελεδήματα γλώττης.
ὃς κακὸν οὐ τέτληκεν, ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μωμητὸν βασιλῆϊ κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.

τοῖς δ' ἄρα σημαίνουσι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κε τοῦ ὀμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
* μηδὲ τόκον δυσάλεστον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρῃ, *
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη τρομέων βιότοιο θυέλλας.

Ψαλμὸς ιε

Δαβίδου χαρίεντος ὑπὲρ στήλης ἐριτίμου
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεί σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην.
παρθέμενος πινυτῇσί τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πλήθουσι, καὶ ἐν σφίσιν ἆσι ταχεῖαι.
ἀνδρῶν εὐσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων οἷς ἐν ἀγεί-ρων
οὔνομά τ' ἐκ πραπίδων οὐ χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν.
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμεῦ πέλεν αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεῦ ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοῖνοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήτιος αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν ποτιόσσομαι ἄντην,

δεξιτερ-

πέδοι.
δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμεῦ τοτέλοισ, ὡς κέ μ' ἐρεί-
τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
ἐν δέ μευ ἀμπαύσει τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδη λάψειας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θείης·
εὐαγέος δήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σοῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο τέρψις ἀέζωσα τετύχθω.

Ψαλμὸς ·ις·

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

λῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσί τε ὄμμα μάκαρ τανύσσας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωιτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς·
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη·
ὄμματά μευ δέρκοιντο τεῶν ἰθεῖαν ἀταρπόν·
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διοπτεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀτριπτοὺς ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθους.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄτρομοι ὦσιν·
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα, φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.

κλῖνον

κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ' ἐπακέκλυθι μύθων.
θηπτὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλὴν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐριδαίνειν σεῖο χερὶ,
ὥσπερ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σῷ πολυζήλων σκέπαι πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περισχόωντες ἔρυκον,
ἀπρήκτοιο κόρου σφετέρην συνέεργον ἀλοιφήν.
ὧ στόματι χρύσεσσαν ὑπερβασίην κατέλεξαν.
οἵ με πολ' ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἀπ' κλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην,
ἠδ' ὡσεί σκύμνος σκότιον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξας ἐμεῖο.
φάσγανον ἀμφῆκες δηΐων ἐξαίνυσο χερός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποί- γηλαῖ,
δυσάμενος σκεδάσασθαι ἔτι ζωοὺς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆι μετ' εὐδικίης προφανείην,

ἄρνιον ἐς κόσμον ἄμμι φανὲν σεο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμος ·ιζ·

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔσπεν.
ὁππότε δυσμενέων μιν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου τ' ὀλοοῖο λιλαιομένου μιν ὀλέσσαι,
ἑφθ' ἅμα καὶ δέκατον προσφθέγξατο πνεύματι κῶμον.

κάρτος ἐμόν, σε γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω.
αὐτὸς ἔρεισμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμῶν ἐπιτάρροθος ἔργων,
ἄρρηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων δὲ λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χειρὸς ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περιστιχόωντο βάρεσσι·
χείμαρροί τ' ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων·
ταρταρίων μ' ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων
πλεκτὰ δέ με προὔπεμψε τανηλεγέος λίνα πότμου.
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπαγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
εὐαγέος καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς θύωσεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν βριαρὴ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἐκ πόθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.

ἀθανάτου

* ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὤρνυτο καπνὸς,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο Χερουβίμ·
ἵπτατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθεὶς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἄλκαρ ἑλέσθαι.
ἀμφὶ ἓ κυκλώσας ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷάπερ αἰθερίης νεφέλης κεχρυμμένον ὕδωρ.
ὡρμήθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ·
θεσπεσίοις ἐκέδασσεν ἀποπροχέουσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι θαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σὴν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλήν·
πνεύματος ἐποίηντο τεοῦ τόσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσεδέξατο ῥεέθρων·
ῥύεται ἐκ δηίων μ', οἷσιν περιώσιον ἀλκή,
ἀνδρῶν τ' ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·

ἠπεδανῷ προὔτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καὶ μὲν ἄναξ προμάχιζεν, ἐπεστήριξε δ' ἐρωήν·
θαρσαλέον δ' ἔστησεν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύεταί ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ στυγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ' εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν.
οὕνεκα οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέασομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ' εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
ἢν ὁσίων ξυνέριθος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνεόντι μάθοις παρ' ἀθῷον ἀθῴου.
ἐσθλῷ ἀνέρι πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ' ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀλαώσας,
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διαστράψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πείρην·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.

ἀθανάτῳ

ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοι εἰσὶ κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τῶν δ' ὑπεραθλεύησιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ' αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,
ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἔκτος ἐτύχθη;
ἀμφιβαλὼν μ' ἔζωσε θεὸς [illegible] ἀλκήν.
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδειν,
χεῖρας ἐμὰς βριαρὰς ἐς μενεπτολέμους ἐς διδάσκων,
παγχάλκεον ἔτευξε βραχίονας ἠΰτε τόξον.
καὶ με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρά τ' ἀνάγκης,
καὶ σεο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοτ' ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς στήριξας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνομένων με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ σίνης λήξαιμι, πάρος λήξουσι δαμέντες·
οὐδὲ πιεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἵξεται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠνορέῃ με κορύσσας ἀριστοπόνῳ κατὰ δῆριν,
ἀντιβίους ζωσέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,

αυταρ

αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκεῖ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ,
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀίεσκε λιτάων.
τοὺς διαλικμήσαιμι ἅτε χνόον ὄντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πεζῇσιν ἀπειψαίμι κελεύθοις.
δημοτέρων ἔριδός με διχοστασίης τε σαώσας,
καί με καταστήσας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μεὺ ζυγῷ αὐχένα δοῦλον.
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι ᾗες,
πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώοι ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη.
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔκδικος ὃς ἐμ' ὁμῶς γεγαὼς δηίους κεραΐζοι.
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοτερπέϊ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὑπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι.
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴω.
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακοῤῥαφίης με σαώσοις.
τοὔνεκα σεῖο ἀναφανδὰ δίζομαι ἔθνεσιν οἴμην.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω.
οὕνεκα φέγγος ἄγρας ἀλεξίκακον βασιλῆος.
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεχνήσαο χειρῶν
Δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

ψαλμος

Ψαλμος ιη

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλουσι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἕδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι τιμήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολύς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μὲν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν, μὴν
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο τιμήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἅτε νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν προσελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκήρασιος * ψυχοστρόφος ἔσιν ἄνακτος, *
πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
θδον (?) ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δόγμα.
ἔγνων εὐδικίας παναληθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρφοτέρας (?) ἐριτίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἱμεροέσσης.
ταύτας σεῖο θεράπων κεχαρημένος οἶδε φυλάσσειν.

μισθὸν

μισθὸν ἔχων, φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὼ βροτὸς ἀμπλακιάων;
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις.
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κλεάνων, φρεσὶν ἵμερος εἴη.
ἀμὴν μεῦ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νιψάμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καὶ σεῦ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων.
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμος ιθ

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.
Εὐξαμένῳ θεὸς ἦμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καὶ σεῦ Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου κατέοντι φίλῳ ὀπάσειεν ἀρωγήν.
ἐκ δ' ἐρατῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπεμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σεῦ καρφομένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοτερπέα βουλήν.
σῷ φερεζώῳ κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ.
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων.
νῦν ἐδάην ὡς Χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν.
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσῃ.

κλάγνον

κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες
ἡμᾶς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί.
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσοις,
ἀσσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

ψαλμος ·κ·

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐφήκοος πέλει ὕμνος.
α ἰὲν ἄναξ ἄχραντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἅλις δ' ἔλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίῃς μιν ἰαίνων.
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλῇ ἐστέψαο τοῖο.
ῥηϊστὴν βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἕλκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀλεξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ.
καὶ οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις,
πάντοτ' ἀτέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ, μάκαρ, ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἐανὴρ,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθερσέας ἤρισε πέζας.

ἀντιβίοις

ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴν σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·
ἐν δέ γε τῷ πυρόεντι χόλῳ σύμπαντας ἀτύζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσας γῆς ἀπὸ καρπὸν ἀέχρης,
καὶ σπόρον αὐτοτόκον μεροπήϊδος ἔκτοθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βρίσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀστάθες ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
ἀντιβίων τρέψας ἐλεγχέα νῶτον ἀκωκῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένει μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς ·κα·

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοστὸν μέλος,
ἦσεν δ' ἕωας ἀντιλήψεως ὕπερ. πρές· ·✱·

Δ' ἔρχεο τίπτε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἐλι=
πῆλέ μευ ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀποβρύκοις.
πρός σε μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ εἴσεαι αὐδήν.
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ἰσραήλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀριδείκετος ἔλπις ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους στυγερῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρός σε μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,

οὐδὲ

30.

οὐδέ σοι ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος ἄλγος ἔφευγον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαοῦ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
ὡς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, ὅ οἱ καταθύμιός ἐστιν.
τεκνογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·
ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχάτης νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποσταίης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοί μιν κεροέντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι·
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἁρπάγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδαστό μοι ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῶς παναμοίιος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλιῆς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἐστήν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἐσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.

ἡμετέρους ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηριθμήσαν ἅπαντα·
καὶ με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομιᾶ= τοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάγξαις ἀρωγήν.
ἡμέτερον ξίφεος τανυήκεος ἅρπασον ἦτορ·
ῥῦσαι μουνογένειαν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σύ με σάω βασιλεῦ στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥῦσαί με μονοκερώτων.
σοῦ ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καὶ σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁπόσοι φρίσσουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο τεὸν βασιλῆα γεραίροι,
καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν εὐχήν,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλὰ ἑ κικλήσκοντος ἐμῶν ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μεθ' ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας τίσαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλησαίατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,

καί μιν

κὴ μιν γινώσκονται ἐνώπαδον* ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη κὴ ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτάνευσαν ἀριπρεπέες χθονὸς ἄνδρες.
ἄντα ἑ γνώσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ' ἔνερθεν.
* ζῆ δ' οἱ θυμὸς ἐμὸς, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἔριθον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φράσσατω βασιλῆι.
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ τὸν ἀμήρατος ἔκτισεν ἑαυτήν.

Ψαλμος ·κβ·

Εἰκοσὸν ἠδὲ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.
Ὁ ὕτινος ἀθάνατός μ' ὡδευέα πάσχυ νομεύων
εὖ γε παρὰ χλοάοντι κατεστηρίξατο χώρῳ.
θυμὸν ὑπ' ὀλβίστοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε.
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρπούς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος.
ἢ γὰρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔκεν ὑποδδείσαιμι τεῇ περιθαρσέος ἀλκῇ.
σκῆπτρόν σευ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔχον.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σφ τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βρίθουσαν ἐμῶν κατ' ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωϊτέρην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίνυας ἐλαίῳ.

Οἷάπερ εὐφροσύνης σεό μοι δέπας ἔμπεδον ἔσω.
Σοῦ διηνεκέως ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς. κγ.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν ἀκοσὸν τρίτον.
Χθὼν βασιλῆος ἔφυ καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτός μιν κατένασσεν ἐπ᾽ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἐπὶ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἀναβήσεται οὔρει θείῳ.
ἢ τίς ἐπ᾽ εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσει;
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ᾽ ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε ματιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑπεροπτεύσας,
οὐδ᾽ ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖσαν ὀμόσσας,
οὗτος ὑπ᾽ ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος.
θεσπεσίην δ᾽ ἐλεημοσύνην ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ᾽ ἀναπεπτάσθων πυλέων ἀέρρηκτοι ὀχῆες
ὥς κεν γ᾽ εὐκλεέης σεβάως παρελεύσεται ἀνήρ.
τίς ὅδε δ᾽ εὐκλεέης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
ἀθάνατος σθεναρός τε καὶ ἀπροτίοπτος ἐρωῇ.

ἀθάνατος

ἀθάνατος μὲν ἔχαρμος ἀεὶ περικάρτεϊ γαίων.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
ἐν δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἀέρηκτοι ὀχῆες.
ὡς κεν ὁ εὐκλείης μεγακῶς παρελεύσεται ἀνήρ.
τὶς δ' ὅγε ὁ εὐκλείης βασιλεὺς ἀχέαντος ἐτύχθη,
μοῦνος ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστίν.

Ψαλμὸς ·κδ·

Τέτρατον εἰκοσὸν τὸ μέλος Δαβίδος ἄεισεν

Τ οἱ περιθαρσείης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μηδ' ἐμ' ἐπισεύσας τοῖ ἐλεγχέα μῶμον ἑτοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γενοίμην.
ἀψεγέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
μαψιδίων πρηκτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίημι μακάρτατε σοῦ κελεύθους.
καί με τρίβους ἀγαθὰς τὲ θεοδμήτους τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύσας.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐφ' ὅλα πάντα διδάσκοις.
λιασόμενος τὲ ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἐκ παλαχῆς μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
* μή μευ ἀτασθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης.
ὧν δὲ θεὸς γεγαώς, ἐλεητύος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηέης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθυδίκος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη.

τοὔνεκ'

τοὔνεκ' ἁμαρτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφραδε θυμοῦ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποί,
μαρτυρίην μεθέπουσι σαωημοσύνην τοῦ θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,
ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέρι ἵλαος εἴης.
τίς τόσον ἀθάνατον τρομέων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
ὃς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοῖ κλησαίατο παῖδες.
ἀθάνατον τρομέουσι πέλοι περιώσιος ἀλκή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει τρομέουσιν ὄνδαρ.
σωσθεσίην ἀρίδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπηώρησα θεοῖο,
οὕνεκα μευ δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενής τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην,
ψυχῆς ἡμετέρης πυκινὰ βρίθουσιν ἀνίαι·
ἀλλά γε ῥιγεδανῆς ἀπολύεται αὐτὸς ἀνάγκης,
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐσιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι ἀθεμίστιον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καὶ με φύλασσε·

μηδέ μ =

μηδέ μ' ἕλοι ποθέων αἶσχος, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόους καὶ ἐνηέας εὗρον ἑταίρους.
Ἰσραήλου πάσαν ἀλέξησαις ἀνάγκην.

Ψαλμὸς ·κε·

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλει ὕμνος.
Ἡμετέρῳ δικάσσαις ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μή μ' ὀλιγηπελίη πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
ἀλλ' ἄγε πειρήσας, καὶ ἐμὴν σκοπιάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπέϊ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν ἀντίον ἐστί,
καὶ σεῦ ἀληθείῃ γενόμην καταθύμιος αἰεί.
οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισα θώκοις,
οὐδ' ἐπαγαυρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλίταις.
τέχνησιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ' ἀθέριξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀχράντοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σεῖο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
ὄφρα κεν εὐφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σεῖο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀρίδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιστον δ' ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος ἀλκῆς.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδέ μετ' ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσσῃς.

κείνων

κείνων ὧν γεγάασιν ἀτάσθαλα παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενος μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ στερεὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι παρακλήσεσσι λιτάνων.

Ψαλμὸς ΧϚ.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐείκοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κόσμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη;
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ' ἤν μοι ἅπας ~~στρα~~ στρατὸς ἀντίος ἔλθοι·
ἐλπὶς ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης;
ἓν λιτόμην θεόθεν, τόδε μοι τριπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,
αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ, κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομύχοισι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὑπὲρ πέτρης ἀνάειρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδε ἄνασχεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θείῃ ἀμφέρρεξα θύος κλισίῃ ἀλαλάζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρός σε μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἄπο κέκλυθι φωνῆς.

κέκλυθι

κέκλυθι, καὶ μ᾽ ἐλέαιρε· νόος δέ τοι ἄσπερ ἐμεῖο·
νωΐτερη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος ἐυάντητον ἀεὶ διζήμενος εἴην.
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν,
μηδὲ παρακλίνας ὀδυνώμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθείης,
μηδέ με καλλείψας σέο ὢν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ᾽ ὑπεδέξατο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ᾽ ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν,
οὕνεκά μευ κατέναντ᾽ ἄδικοι σύμμαρτυροι ἔσαν.
αὐτῇ δυσνομίῃ δ᾽ ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβας.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς ·κζ·

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σιγῇ δέ γε μή με παρέλθοις,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ἐρευγομένου τε σιωπῇ,
πυθμένα νισσομένοις χθονίων παναμοίιος εἴην.

εὔχω·

εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω·
μή μεν ἁμαρτινόοις κραδίην ἅμα σύνδεσμον ἕλκοις,
μηδὲ μετ' ἐργατίνῃσι κακορραφίης με δαμάσσῃς,
ἀρτίως σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἔοισιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο ~~δίκην~~ δίκῃ μεμελημένον ὧν δόσαν ἄλλοις·
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμός, πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόθον ἐλπὶς ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καὶ οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλείεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε ~~ν~~ νομεύων.

Ψαλμὸς, ·κη·.

ὄγδοον

ὄγδοον εἰκοστόν τε μέλος κλισίηθεν ὁδεύων,
Δαυΐδος ~~κελ~~ κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.
Οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ ἀπαλόχροας ἄρνας.
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι.
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ᾽ ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχός τ᾽ εὐκλείης ἀριδείκετος ἐβρόντησεν.
αὐτὸς ἄναξ πολέεσσιν ἐφ᾽ ὕδασιν ἀμφιβέβηκε.
φωνὴ παμβασιλῆος ἐπὶ περιώσιος ἀλκῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀριπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους.
ἀθάνατος κέδρους βριαρὰς Λιβάνοιο κεάσσοι,
λεπταλέας τεύχων Λιβανήϊον οἷά τε μόσχον.
μουνογενὴς δ᾽ ἅπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκέρωτος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου.
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θοόος ἶσος ἄνακτος,
ὃς τελέων βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων.
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι.
ναιετάει βασιλεὺς ἀρετὰς κρουνηδὸν ἰοῦσας.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσοι.
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἀέρρηκτον ὀπάζοι.
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμός. ·κθ.

Εἴκοσον κελάδησε καὶ εἴνατον ἱερὸν ἆσμα
* Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

Σὸν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἠμάτιος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον.
ψυχὴν δ' ἐξ ἀΐδαο παλίσσυτον ἦγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ὑπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.
εὐαγέες μελέεσσι θεὸν φορμίξατε θείοις,
καί οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω.
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος πραπίδεσσι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψεθ' ἑῴη.
εὔθυμος δ' ἦσον, σάλος ὅττι μοι οὔποθεν εἴη·
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον ἂμ πόρον αἷμα, καὶ εἰς ἀΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν; ἀληθείην δ' ἀγορεύσει;
ἀσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ καὶ ἐπίρροθος ἔστη.
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα·
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε ἢ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέ με καινύσσαι οἴμην.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμος

Ψαλμὸς ·λ·

Τήνδε τριηκοστὴν ἱερὴν πεφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῃ βοᾷ.

μ ή με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερόν με σάω κλίνας ἀριήκοον οὖας·
νωΐτερος θεὸς ἔσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀσπιστῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσθενὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεραῶς βιότου τρόφος ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄχραντε πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθείην.
ἀρχὸς ἀληθείης τελέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀπρήκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν. *
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω·
σῇ φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μευ ἀδρανίην ἀγανόφροσιν εἶδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀνιγρῇ·
ἴχνια μευ στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενόν μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αἰνῶς·
μήνις συμβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·

γαστέρα

γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἕλκω.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγουσι βιώντος.
κάρτος ὀϊζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φρικαλέη ταραχὴ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθροῖς·
μωμητὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἄπρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεῦχος ἀπολλύμενον πανομοίιος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχήεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἳ δ' ἅμ' ἀγειρόμενοί μευ ἐναντίοι ἠερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμοῖο,
σοῖσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥῦσο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον πρόφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀλῖται.
ἄφθογγα δολόεντα γενοίατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορραφίην ὁσίοιο·
πολλὴν ἀγηνορίῃσιν ὀνοσσάμενοι συνεχέεσσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,

τὴν κρύψ.

οὓς κρύψας μάλα σῇσι περιτρομέουσι φυλάσσων·
σῆς ἐπιδευομένοις ἠργάσσαο πάντοτ' ἀρωγῆς,
ἀνδρομέης κατέναντα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἔκτοθε δὲ βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὺν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἐφάμην, ὦσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
* ἔνθεν ἄναξ βοόωντος ἐμοῦ ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη δὲ μάλ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' οὐρανίοιο θεῷ ἐλπίζετ' ἀρωγήν.

ψαλμὸς .λα.

Τοῦτο τριηκοστὸν τελέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μελιζομένου.

* Ὄλβιοι ὅσ' ἀνέδεχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσί τ' ἀτασθαλίαι μεμελημέναι οὐκέτ' ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ πύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μευ ἄναξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χροῒ πῆχθεν ἄκανθαι.

ἀμπλα=

ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόον δ' οὐκ ἔκρυπτον ἄτην.
ἦπα θεῷ, πρῆξιν μὲν ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσθ' ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐδ' ἀποχευομένων ὑδάτων τρέψεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεεργούσης με πελέσκεο πύργος ἀνίης·
Χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβαλόν=
γνοίης ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν· τωμ·
ἧς σὲ μάκαρ ~~στηρίξω~~ στηρίξω διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρφ χαλκοῖσι χαλινοῖς,
οἵ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἆσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῦ,
ᾧ δὲ θεὸς μεμέλητ' ἔλεος περικυκλώσεται.
Χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυδίκοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς ·λβ·

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρη μείλιχα τερπόμενος.
Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἄνδρασιν ἰθυδίκοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·

μέλψατέ

μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆι·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης τῶν ἠράνος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήια ἔργα·
εὐδικίην φιλέει, λασικηδέα, καὶ θέμιν ἐσθλήν.
πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἀδὴν ἐλεητύος αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ἕδος πολυηχέ' ἀγείρων,
τέχνῃ καττέμενος κρυφίοις ταμιεῦσιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ σονέοιντο ὁπόσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔφωσε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσασκεν ἀπείριτα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μελεδῶνας·
δήνεά θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως τῶν μίμνει,
μέρμηρα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάριστον ἑῷ βασιλῆι πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἑλέσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῦχεν ὀπωπήν.
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος ἧδε γενέθλην.

ὄμμασιν

ὄμμασιν ἐνναετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεχνήσατο μοῦνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι,
οὐδὲ γίγας κακότητα ~~φυγοι~~ φύγοι περιθαρσέως ἀλκῇ.
ἵππος ἐνὶ πτολέμοις ἀχρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐδέ κεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐτάνυσθεν τῶν τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμελημένοι ἀεί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπερύξαι,
καὶ θρέψαι στονόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.
ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπῃώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰανθείς,
καὶ οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα θεοῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς ·λγ·.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μηνεδήϊον ὑπεροπεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν.
τόνδε τριηκοστὸν τρίτατον θ' ἅμα κῶμον ἔμελψεν.
Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μέλος αἰνετὸν οἴσω.

κυδαί-

κυδαίνοιτό μευ ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
μείλιχοι ἠσαόντες ἐῷ κεχαρίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καὶ οἱ ἀγειρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
ὃς θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἑαυτόν,
παντοίης δ' ὀλοῆς με θοῶς ἐξείλετ' ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καὶ οἱ φρεσὶ φέγγος ἕλεσθε,
ὥς κεν ἀμαιμήτοισιν ἀεὶ λάμποι τε προσώποις.
ὧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς.
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλεγχέος ἔκτοθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων θεῷ ἵξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ περιδείδιτ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τευ ἐφιμείρων τις ἐτύχθη.
δευομένους ἐδάμασσε πολυκτεάνους ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.
δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἐνηέος ἄμμε διδάξω.
τίς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην
ἱκανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν;
γλῶσσαν σῷ ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,

καὶ συνεχ.

καὶ συνεργῶν ἀπάνευθε δόλων σέο χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακοῤῥαφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄλγεα τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπαῖς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήϊον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς ἦεν ἀρήγων.
πνεύματι ᾗ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώ
πολλαὶ καὶ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνῖαι, ⌊σει.
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύεται ἄφθιτος ἑαυτῷ.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ ~~αὐτ~~ ἄν τι καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἱ δ' ὅσιον συγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύεται ἄτης,
οὐκ ἂν ἀλιτραίνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς. λδ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μελπόμενος κιθάρῃ.
Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.

νωϊτ=

νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβὼν, αὐτάρροθος εἴης.
φάσγανον ἀμφήκες δηΐων κατέναντι τιτάνοις τιτῶ
ἔννεπε μευ ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἔρκος ἐτύχθη·
θυμὸν ἀνιχνεύοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ἑάπτοντας ἀποστρέψας ὀπίσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ᾽ ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐσυφέλιξαν.
ἣν φρεσὶν οὐ δοκέουσι πάγην, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γενοίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τόπερ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
ἀλεξικάκῳ καὶ οἱ ~~ἀλεξικάκῳ~~ περὶ φέγγεϊ γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ᾽ ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων, ρων
πτωχόν τ᾽ ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ᾽ ἁρπαλέων ὀλετήρων·
μάρτυρες ἀνστάντες μ᾽ ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον.
ἀντ᾽ εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἔδεγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεαυμένων φρένα θέσθαι.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐς κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥστε κασιγνήτῳ τόσον ἱσδανον αἰεί·
ὡς γὰρ κατηφιόων ἐδόμην, φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, χώρῃ δ' ἀποπειρήσαντο,
ἀντιβίην κρυεροῖσιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες.
ἀλλὰ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογένειαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἠγαθέῃ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
πὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ νεύουσιν ὀπωπαῖς·
οἵ ῥά μοι εἰρήνῃ προσεεικότα μυθίζοντο,
πικρὰ γάρ μοι φρονέουσι, δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα διὰ στόμα μηκώοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποστήῃς πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,

μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὄσσοις.
σῇσιν ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἀχέοντα δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμήν,
μηδ' ἐπιγηθήσαιεν ἀνάρσιοι ἀνέρες ἡμῖν.
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄλγος. ἐμῆς ποτὲ δίπλοον εἴη,
μηδέ κε λευκανίοις με καταβρώξειαν ἑῇσιν·
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μελπόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ἠρεμίην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμὲ θὲν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σὸν πολυκλήεντα πανήμαρ αἶνον ἀείσοι.

ψαλμὸς λε.

Ἄφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

* Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φόβον βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην συνεργὸν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολεροὶ μεμελήατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,

οὐδ' ἀγα=

οὐ τ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε τιμῆς ἔλεος τεὸν οὐρανὸν ἵκει·
σὴ δ' ἀλήθεια καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σὴ δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἶσας εὐδικίας φορέει βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῦλα σαώσεις.
ὧδε τεὴν ἐλεημοσύνην ἄναξ πληθύσαι ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται
πιαλέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βρίθουσι μελάθρων. ἐλπὶς·
καὶ σφέας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσοις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλέσχηεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ μ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀνασήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λϛ.

Ἀμφ' ἔχθρῳ χαλέποντι τρίηκοσον λίγα μέλπων
ἔβραχε Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρῃ.

μήποτε

μὴ ποτέ μοι φθονέσειας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ' αὖ θαμβήσειας ἐπ' ἀργαλέαις κακότητος.
οἵδε γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ κατατερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάτελλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δὲ σε πλοῦτος ἀπείρου·
χαίρων ἀθανάτῳ καταθύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ' ἀπόληγ', ὅδε τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσει δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίιον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐσης βιότης ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένου αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμφιδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσειας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ ἀλιτραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἳ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κληρώσαιατο γαῖαν.
ἀλλ' ἔτι βαιὸν, ἄφαρ παρελεύσεται ἐλπὶς ἀλιτροῦ.
καὶ οἱ ἀνιχνεύσειας ἕδος τὸ δ' ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ' ἠπιόθυμοι, ὅλην κληρώσαιατο γαῖαν,
ἠρεμίης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.

εὐδικίης

εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρός,
καὶ οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὁ μὲν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὃ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον ἧξιν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρῇ ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθίσαι τε πένητα,
ἰθαῦσας ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.
ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσει,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσοις.
φέρτερόν ἐστ᾽ ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσει δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἷς ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὐ κεν ἐπαισχύνοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ᾽ ἐν χρυσόεντι χόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδηλω ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ᾽ ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
* καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνὴρ, οὐχ οἷός τ᾽ ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.

οἱ μὲν

οἱ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ἕρμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἰσχυρὸς ἐρείδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' αὖ δευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ἑσσομένην γενεὴν ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καὶ οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπά-
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας. [ζει.]
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.
αὐτὰρ ἀθεσμοσύνῃ μεμελημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καὶ μὲν ναιετάοιεν ἀτερμάντοισι χρόνοισι.
θείην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει.
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.

οὐδέ οἱ

οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην πολυδερκέτ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν.
ἀλλ' οὔχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἐέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργόν,
πολλὸν ὑπὲρ Λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτό οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φρούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθ'. εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆεν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
ῥυομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσσεται ἀλιτρῶν·
ἐκ γὰρ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ'

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων

ὧν πάθε

ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος εὖχε πέπονθώς·
ἀμφὶ τριηκοσὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

Μή με τεοῖς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή.
οὕνεκ᾽ ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καὶ σὺ ὅπως ὀπίσω μοι ἐπεστήριξαο χεῖρα.
τίς κ᾽ ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ συνεχῆσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ ἄχθει ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ᾽ ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ᾽ αὐχένα πάντοτ᾽ ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἤνυον οἶμον·
οὕνεκά μευ κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μευ πανσυδίῃ ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν.
ἄφθιτε ἀλλ᾽ ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἔελδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν ἄδοτα πάντα.
ὤρινθεν κραδίην, μελέων δ᾽ ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ᾽ ὀβαλόν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
ἄντα φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ᾽ ἔστησαν ἑταῖροι.

οἱ δέ μευ

οἱ δέ μευ ἆσσον, ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἆ, με τόσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἆ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανήμαρον αἴσχεσι γλῶσσας.
αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐὼν τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικώς,
ὅς τε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἐλπὶς ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μευ καλέοντος ἀκούσαις.
ἦπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρμα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχραον ὑβριστῆρες.
ἡμέτερον κρυεροῖσι δέμας μάστιξιν ἕτοιμον·
οὐδέ μευ ὀφθαλμῶν ἀπολείψεται αἰὲν ἀνίη.
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπλήθουσιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργέα μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σωέριθον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μευ ἀποστάίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπω-
πήν.

Ψαλμὸς ·λη·

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τριηκοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

Ἡμετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν ἦτα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀτασθαλίην μεν ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέραις φυλακὴν ἐνερκέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δή μοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ.
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλ= γώς·
ἐντεῦθεν δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
ἦτα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἀμφὶ τελευτήν,
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,
ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θῆκας ποιμήν,
καὶ μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήιον ἔγνως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώουσι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος πεφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἢ ῥ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζωον ἕρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσεαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλέγχεα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σὺ δὲ μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἀπὸ πάμπαν ἐλάσσαις.

σὺ γάρ

σεῖο γὰρ ἐυσθενέος παλάμης ὑπὸ θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ᾽ ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καὶ οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἐστὶ γενέθλης,
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπικέκλυθι δ᾽ ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρελάσσῃς.
εἵνεκ᾽ ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ λοχέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς ·λθ·

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τριηκοστῇ περὶ μολπῇ,
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίπευα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ᾽ ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν εὐχήν·
ἀσπάσατο δ᾽ ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.
αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σαθερῇ στηρίξατο πέζας,
* ἴχνος ἑοῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπήν,
νεώτερον κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέϊ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ᾽, ἐλποίατό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧτε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.

πολλά

γα·

πολλά τοι ἐκτετέλεσαι ἄναξ περιδαμβέα ἔο=
ὐδὲ σέθεν βουλῆσιν ἔφυ πανομοίιος ἄλλος.
ἀγγέλλων κατέλεξα τάπερ πλέον ἦεν ἀριθμῶν, *
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν.
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάσχυ θυηλήν.
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ πραπίδεσσιν ἐέλδωρ.
καὶ σεῦ μεσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρεσ·
οὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω.
αὐτὸς ἐμῶν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοτίῃ φρενὶ θῆκα καλύψας.
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σεο φέγγος.
φῶνα τεὸν κλισίης ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν.
οὕνεκα μηδὲ σύ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ μ' ἐλέῳ καὶ ἀληθεῖ πάντοτε βουλῇ.
οὕνεκά μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μευ ἔκρυφεν ἰδάων.
καὶ μευ πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ὠδενομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,

νώϊτερ=

νωϊτέρην σαώσειν ἐποτρεύσας ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι οἳ ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μώμητος, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ᾽ ἕλοι τοὺς δ᾽ αἶσχος ἐμὴν κεχαρηότας ἄτην.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ᾽ ἐμέο ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύσας ἐμοὶ καλέοντι παρέστηναι.

Ψαλμὸς μ.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδος ἔμελψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου θ᾽ ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακαριστὸς ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνιά οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δ᾽ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἐλεητὺν ἀρωγόν·
ὄφρα μευ ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μοῦ βιότου μνημήιον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων ματίην τ᾽ ἀγορεύων·

ἀμπλακ=

ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐχθρὸς ἐὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιτρύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίης πεπυκασμένον ἐντείνοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς τις ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι.
ἀρτίως βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἐλπὶς ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆ=
ἀνστήσας μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην. ⌊κεν.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχαρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μευ ἄναξ ἐπίκουρος ἀνέστης,
καί με διηνεκέως σεῦ ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
ἐξ αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς .μα.

Εἰς συνέτην ποτὲ παισὶν ὑπερθυμοῖο Κορέου
κῶμος τεσσαρακοστὸς ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἠΰτε πηγάων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὣς ἐμὸς ἱμείρει σεῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος ἔστ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄσσοις.
ἤματ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον διάπερ ἄρτον,

πάντοτε

πάντοτε βαζόντων, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο σός.
τῶνδε παρεμνήσθω, πρόχεον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυ= παρεμνήσθω
οὕνεκα θνητὸν κλιτύης διελεύσομαι ὕδασι, μόν,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετὰ κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνῃς, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνῃς;
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔσω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέσῃ πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δεδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμοῖσι.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἔκ θ' Ἑρμωνιίμων, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τις ἄβυσσος ἀντιτέτυκεν ἄβυσσον,
ῥηγνυμένων ξυνίησι τεῶν ὑδάτων ἐπιωγῇ,
κύματά σευ μετ' ἐμὶ ἦλθε, βάρασε ἢ μέρμερα
ἦμαρ ἄναξ ἔλεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαεινῇ πάντα.
εὐχωλὴ παρ' ἐμοὶ θεῷ βασιλῆϊ βιώνης·
ἦπα θεῷ, τί μευ ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης;
τίπτε κατηφιόων παρανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα;
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ;
δυσμενέες νεικεῦσιν ὅτ' ὀστέα πάντα ἔαχθεν,
πάντοτέ μοι βάζουσι, θεὸς νῦ ποῦ ἔπλετο σός;
θυμὲ τί δηθύνῃς; τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνῃς;
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·

αὐτὸς

αὐτὸς ἐμῆς τελέθη πανυπέρτατον ἄλκαρ ὀπω=πῆς.

Ψαλμὸς ·μβ·.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦδε μέλος.

Κρῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσαις·
κάρτος ἐμόν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε;
τίπτε κατηφιόων μετανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ;
φέγγος ἀληθείην τε σέθεν περιλαμπέα πέμ=ποις,
σῖσι φαινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνόν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μου εὐφρήνατε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις; τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις;
ἔλπις τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθη πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπω=πῆς.

Ψαλμὸς ·μγ·.

Εἰς πινυτῶν τεκέεσσιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
κῶμος ὅδε τρίτατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὔασιν ἡμετέροις ἠχήσαμεν ἄφθιτε ποιμήν,
ἄμμι φίλοι τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τέτληκας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκλήρωσεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μενεπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεῇ παλάμῃ, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεποιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεός δέ μου αἰὲν ἐτύχθης·
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἐναρίζομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπεγρομένους γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ μ' ἀπάνευθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὠθούντων ἄμμ' ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητοὺς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἤματιον κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος τόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μετανίσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός·
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις θ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν ἄμμιν ἑτοῖμον.

ἡμέας

ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' ἀλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπρίατον, ἀνάποινον ἄναξ ἀπελύσαο λαόν·
οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι περίξ τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἔαυτ' ἔρευθος,
καὶ με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἐλεγχέος ἀνέρος αὐδῇ,
ἤμασι δυσμηνέος καὶ ἐμῆς ψυχῆς ἐλατῆρος.
ἀλλ' οὐ τοσσατίων λαθόμεσθά σευ εἵνεκα ποιμὴν,
οὐδὲ τεῶν μήνυμα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκτοθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς·
ἀδρανέας δαπέδοισι, κακῶν τεκτῆναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὁμίχλῃ·
ἤποτε νωιτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
ἢ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ·
ἢ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σοῦ χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμὴν·

κλίνομε=

κλεινομένοις γενόμεσθα βίῳ μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς;
ἔγρεο μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν;
μόχθων δ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν;
ἡμέτερος κονίησι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς ἐλεγχήεσσα δύῃ περιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥύσεο δ' ἀπρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδ.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μέλπουσιν ἀγητὴν
ἔργοις υἱέες αὖθις ἀμειβομένοισι Κοραῖου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

ἐσθλὸν νωιτέρη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆι περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλει δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ ἄλλα γενέθλης.
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλει σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλεῖ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δήθυνε καὶ ἀρχεύων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου·
σὴ δέ σεο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.

ἀλκήεν=

ἀλκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πήχυσι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
πολεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετός σεο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
·*· εὐδικίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργων.
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑῶν περίχευεν ἀλοιφῶν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ στακτή, κασίη θ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλ=
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σεο θυμὸν ἰάνθης. ων.
θυγατέρες σεο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσυφέεσσι πέλας βασίλισσα παρέστη,
εὖ ἀμπεχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφῶν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὖας ἐρείδοις.
λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος.
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσσαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι.
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῆς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ γέρας μετ' ἀνάσσαν ἀγέσθων.
σοὶ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος δισὶν ἑταῖραι.

χαρμα=

χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς τῶν βάθρον ἀγέσθ-
ορνύμεναι μετὰ νηὸν ἐρισθενέος βασιλῆος. τῶν,
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώουσι·
τοὺς δὲ καταστήσας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
οὕνεκα σ' ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήλοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς ·με·

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος θεὸς ἕρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολεύσῃσι βοηθόος ἤματος ἄτης.
οὕνεκεν οὐ πτήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυγμαδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτει δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πτολίεθρον ἐρωή.
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.
οὐδέ ποθ' οἱ λήξει θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἐξ ἠοῦς ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορίαι βριαραί, κλονέοντο δὲ φῦλα.

ἤυσεν

ἦυσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλε ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὲρ εὐφόρβου σημήια τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὲρ αἶλυγα γαίης.
τόξον συντρίψε, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἔαξε,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο κατέφλεξε πυρὸς ἀκμῇ.
φράζεσθε χάρμηνοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλε ἄμμιν ἀρωγός.
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμος ·μϛ·

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κοραίου,
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄσμα.
π σείσατέ μοι χείρεσσιν ὁμοῦ κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνῇσι βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ.
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μέγα τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐύνεα κλῆρον.

μοῖραν.

μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
ἀψανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.
οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ. *
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων ἐκτήσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἤντησαν ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
ὄντα θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζ.

Υἱοῖς Κορὲ τερπνὸν ἐγράφη μέλος.
ἧς δευτέραν δ' ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων.
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος παναχήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρώων χάρμ' ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεα τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο.
ἄστυ πολυκλῆεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀρίδηλος ἐτύχθη.
εὖτ' ὁδευομένης ὑποτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγειρόμενοι βασιλῆες

ὁμμαδὶ

ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
ἄγχελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἕλοιντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσίδος ἀήτης.
οὐκ ἄρα βάξις ἔω· μύθοισι γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλέητον ὀπάζοις.
ἠΰτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμήν.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
εὐαγέων ἄχραντε τεῶν χάριν εὐνομιάων.
σεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβάλεσθε,
καὶ οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας καὶ ἑῷ περὶ κάλλει θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ θεός ἐστιν.
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ' ἀτερμάντοισιν ἀνάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμος . μη.

ἡδύ με

Ἡδὺ μέλος ἀενάοισιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραοῦ,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἑλκῇ ἀριθμῷ.
ἔκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέθων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέγα ἄσπετος ὄλβος.
νωΐτερον σοφίης ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτην πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ' αἶνον ἀρίηκοον οὖας ἐρείσω.
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς *διαμείψομαι οἴμης. *
τίπτ' ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ;
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἀνέρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περιθαρσέσιοι ὄλβῳ,
οἷσιν σοῖ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος — μερόπων ἀναφαίνετ' ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενετῆρα ἱλάσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀπολίσας.
νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει.
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος ὡς ἐν ὀλέσσῃ.
* ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβους ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν.
ζωεκέως καλύσσησιν ἑὰς φθίσουσι γενέθλας.
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν τίκτοντο δαμέντες.

νήπιος

νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο φυὴν δ' ἠπάλξατο τοίην.
ὀλοὸν ἥδε κέλευθος ὅσοι σφίσι δίκτυον εἶη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ἑσσάμενοι μήλοις, ἀΐδῃ συμφραδμόνες ἦσαν·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύ=
ἰθυνο' ἰθυνόων δ' ἤλθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθαι. σοι.
ἣν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήιος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσσεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ὑπέβρισε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπαντ' ἀΐδωσδε κομίσσοι,
εὖχος οὐδέ οἱ ἄσπετον εὖχον ὁμῶς καταβήσεται οἴκου,
μοῦνον ὅσον ζώοισι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καὶ σε μάλ' αἰνήσεσιν ὅταν τί οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίων πατέρων γενεῇ μετελεύσεται αὖτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύσιν καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠπάλξατο τοίην.

Ψαλμὸς ·ΜΘ·

Δαβίδου ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ᾆσμα.

Ὕπατον ὅλων καλέεσκε θεῶν θεός, ὃς ἐν ἀγυιαῖς

ἠελίου

ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμὰς·
ἐκ Σιῶνος ἑῆ περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς ἀναφανδὰ παρέσται,
οὐδέ τις ἀγνώστων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἑκάστῃ·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε διΐξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα ἀσέρχουσα χάλαιξ·
οὐρανόν, ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσῃ,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι σωσεβίῃ θυσίης ἑὸ πισώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέουσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα λιμῆς βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζῃ·
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθι μευ Ἰσραῆλε· σὲ γὰρ περὶ ἄλλα διδάξω·
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὐ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σῶν δὲ χαρφομένων θυσιῶν ἐπιδέρκομαι αἰεί·
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλῃς·
*. ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνύσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τ' τρέφει οὔρεσιν ὕλη, *.
ἠδ' ὅσα πὺ μεμέληται ὀρεσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ με πὺ πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ ἀνθοφόρου με περισέφει ὄλβος ἀρούρης.
σῶν δὲ πινάκων δεύομαι ὑπὸ ἀραιῆς·

πάντα

πάντα γὰρ ἡμετέρῃ τεχνήσατο θεσπεσίῃ χείρ·
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγεον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δ' ἢ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἀπιδευόμενος καλέεις μ' ἀπὸ χῶρον ἀνάγκης,
εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγὸς ἀτὰρ σύ μευ εὖχος ἀείσεις.
ἣ τότ' ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε μευ εὐδικίας ἐρικυδέας ἐξαγορεύεις,
καὶ μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι σοῖσιν;
αἰεί τοι στυγέεις μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χάριν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα κλέπτῃσι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες,
* ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ' ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱεῖ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠίσθης ἀθέμιστ' ὅτι τοι φρένας ἔσσομ' ὅμοιος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποτ' ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,

ἡ ὁδὸς

ἡ δ' ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φάνῃ·

Ψαλμὸς ·ν·

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας, πόθε,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
ὅτ' αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πλησίως ὀφθεὶς τῷ θεῷ
ἤδη τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις καταστύφων·
ὃ δ' εὐγενείας οὐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥττης ἀκλεοῦς λαβὼν λάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην,
καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ᾆσμα κραδίης συντριβῇ μέλψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς καὶ δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ἀντιθέῳ βασιλῆι· θεοῦ δ' ἐλεήμονα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλε ὕμνος.

Δευομένῳ μοι ἄναξ περιώσιον ἵλαος εἴης·
καί μευ δυσνομίην ὀλέσοις οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·

ϖω.

ἕνεκα συνομίλου μὲν ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀνέγνων,
γῆ μὲν ἀταλαλή πέλεται καὶ ἐναντίον ἄστων
ἥλιον ὅς σε μάκαρ, καὶ σεῦ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἔν τ' ἰδίκῃ μοῦνος προφερέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ συνομίλη με πατὴρ ἔσπειρε τιθήνας·
καί μ' ὑπ' ἀταλαλίῃσιν ἐχύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων πολυπεύσας,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσας με λοετροῖς.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἀμμὶ φανείης·
ὀστέα τεθρυμμένων σοὶ κεχαρήσετ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μὲν ἄνωθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καὶ μὲν παντοδαπὰς ἀεισφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νωιτέροις ἰθανὸν ἔυσαθὲς ἔγκασι πνεῦμα.
μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψῃς ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σεο πνεῦμα ἐμεῦ ἀπὸ πάμπαν ἐρύκοις.
δὸς μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἑαλῶ·
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίον στήριξον ἐμεῖο.
σοὺ διασημήναιμι τεὰς ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἀποστρέψουσιν ἀλιτροί.

φέγγος

φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιηχήσειε· σεῖο·
Χείλεα μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' ἀνὰ στόμα βοή
εἰ θυσίην ἐνετείλω ἐγὼ προΐαλλον ἑτοίμην· .*
ἀλλ' οὐ καρποφόροισιν ἰανθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν καὶ μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο·
ὄλβια μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
ἐν δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ ῥα τότ' εὐδικίης θυσίην πραπίδεσσιν ἕλοιο·
θῦμά τε καρποφόρον καὶ ἄνω σπέρχουσαν ἀϋτ=
δὴ τότ' ὑπερέξουσι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ. μήν.

Ψαλμος ·να·

Δώηγος κακόχαρτος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ,
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηόν,
εὐμενέος δ' ἐτύχησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖα δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.
Τίπτε μοι ἀλκήεις σφετέρῃ κακότητι πεποι= θας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανήμαρ ἔχθον πεύσων, *
ἀμφὶ δέ τοι γλῶσση ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβ= .*
ὧδε δόλον ποιήσας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός. ριν
ἀντ' εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,

ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθεμίστια πάντ᾽ ἀγορεύων,
γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπᾶ-
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπηύρας· 13ς
ὡς δ᾽ ὄρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων.
σεῖο δ᾽ ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ᾽ ὑποφῆται.
τοῖα δ᾽ ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ᾽ αὐτῷ μειδιόωντες.
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ᾽ ἀρωγόν.
θυμῷ δὲ κτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποιθώς,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἕδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς ·νβ·

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ ἀντιθέου Μαελήτου.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.
Οὐχ ἔναι θεὸν ἔπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπίαζε τὸ φῦλον,
εἰσόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.

πάντες

πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ᾽ ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψίμορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσαι, ὅσοις μέλε ἄνδρας ἰαίνειν,
καὶ σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχος.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου;
λαοῦ ὅταν στρέψειε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
δῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ·νγ·

Τίῳδε θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδος ἀοιδὴν,
Ζηφαίων δ᾽ ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαούλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ᾽ ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον ἢ μετὰ σφίσι φάντο κεκρῦφθαι.
τοῦδε μέλος τρίτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη.
οὔνομα σὸν, βασιλεῦ, με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καὶ μ᾽ ἀναμετρήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, πανυπέρτατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἀρίηκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ ἀνιχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήιοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.

ἦ τοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς πέρι ταρροθὸς ἔσαι,
καί μευ ἄναξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψαις ἐμοῖσιν·
σῇ δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσοις.
αὐτὰρ ἐγώ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης μευ ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς ·νδ·

Δαβίδου πινυτοῦ θεοτερπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς πέρι τέτρασιν ἄλλοις

εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο· νωιτέρην δὲ μετ' οὔασι δέξνυσο φωνήν.
χωομένας πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀρίνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀίων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπεκλίνεσκον ἀνιγράς,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες περὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην τρομέεσκον ἰδοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἔμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη.
αἴθε δέ τις κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,

ὄφρα

ὄφρα δέμας καμάτοιο πολυμόχθος ἀμπαύσαιμι· σαι
τῆλε φυγὼν ἐθέμην ἐν δ' ἤνυον αὐλὴν ἐρήμων,
ἀδρανίης ἀλκτῆρα μένων, κακότης τε θυέλλης·
γλώσσας σφωιτέρας συμμεριζάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τε ἀνὰ ἄστυ·
πύργους ἤμασιν νυχίῃ θ' ἑὸ κυκλώσασθαι·
μεσσόθι δυσνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων·
ἤ μ' ἐχθρὸς συνέλιξεν ὀνείδεσιν, ἢ τάχ' ἀνέτλην,
καί κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἐρωήν·
ἀλλὰ καθηγητῆρ καὶ γνώριμε παντὸς ὁμόφρων·
οὐχ ἄμφω θαλίης παρὰ σοὶ πασάμεσθα μελιχρ-
ἦ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν; ῆς,
εἴθ' ὀλοὸν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
ἀψ δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔτι ζώοντες ἵκοιντο·
οἳ ῥα μέσης, φορέουσιν ἀτασθαλίας καλύβῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μου ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἑρέω τε καθ' ἕσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος
* ἀρωγὴ κραδίην ἀπολύσεται ἀγὸν ἰόντων,
εἵνεκα μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνους ἀθανάτων γενετὴρ κόσμοιο μαράνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.

τῆνεν ἀμοιβαίοις παλάμῃσιν ἀπέρχυσαν ἐπ' ἔργοις
οἱ δέ οἱ ἁρμονίην ὑπημερέα θέντο βέβηλον.
καὶ οἱ ἐμοὶ ἐπήβαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος.
τῶν δ' ἐγένοντο ἄλογοι ἁπαλώτεροι ἤ περ ἔλαιον.
ἀλλ' ὀλοοῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν εὔχομ' ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆι τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας,
καὶ σεῦ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀτιτάλλοι.
οὔποτε τιμήεντι σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλὰ σφέας καλάγοις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέ-
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιώσω.

Ψαλμος ·νε·

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑὸν ἐπελήθετο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευσεν ὅπως περιφείδεται ἀνδρῶν.
οἱ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μέλπεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις
Γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπὲρ βασίησιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆι, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.
ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με κατασείβει ποσὶν ἀν-
μόχθοισιν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἠμάτιος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι.
ὑψόθεν, ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχουσι κυδοιμούς.

οὔ τιν' ὑποδδείσαιμι, ἐπεί σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθ= της.
εὐεπίῃ βασιλῆα πανημαδὰμ ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθη.
κωΐτέρους στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθους.
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιόασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψουσι μενοινάς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρων σοι ἄναξ γλυκερῶν ἤγγελλα βιώτων,
καὶ μεῦ θήκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑποχεσίῃσι τεαῖς στρεφθέεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὸν βασιλεῦ ἐπαφηγόνα χεῖρα καλεῦντο.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχ=
δεῖ μοι εὐχωλαὶ ἃς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω. θη.
οὕνεκά μου λύσας θανάτου βαρυαλγέος ἦτορ,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξεῖλε' ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμος νς.

καὶ τάδε

ῶη.

Καὶ τόδε Δαβὶδ τὸ μελίδριον, εὖτε Σαοὺλ
ἀπρήκτου μανίην ἀσπασίως προφυγὼν,
ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς σπέος ἐσσύμενος ὁ πρὶν ἀριστοπόνος.

1 Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλέαιρε· τοῖς
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω
σῇσι περὶ σκέπαι σκιερῶν πτερύγεσσι πεποιθώς,
εἰσόκεν ἀχράαντος ἀτασθαλίη με παρέλθοι.
Ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, ὃς σύμπαντα φέρων φυσίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προΐεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν.
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο.
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυερῇ τεταρασμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι. τῶν
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμῶν σέθεν ἀντίον ὀρ=
θυμὸς ἕτοιμος, ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἕτοιμος.

κῦδος

κῦδος ἐμὸν μέλψῃ σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσῃ·
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμῶν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοι ἄναξ, λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καὶ σεῦ ἀληθείη νεφέων κατέναντα πολᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμὴν
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκέσθω.

Ψαλμὸς νζ.

Στήλης τῆς μὲν ἔχαρμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθείρειν πρὸς τέρματι καλὸν ἄεθμα·
οὗ παρὰ πεντήκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦ ῥά ποτ' ἀτρεκέως ὁσίους ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίῃ πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι πρὸ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλιτροί.
ἐκ γαστρός τ' ἀλάληνται ἀεὶ ψευδῆ λαλέοντες,
ἰοβόλοις ὀφίεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κλύον οὔατ' ἔβυσεν·
ἣ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει.

φάρμα=

φαρμακόεν δ' οὐ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἄλκαρ·
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόν-
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων· | τας·
μωμῆτοι τελέθουσι μάτην ἅτε νίσεται ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσσεν ἕως νούσοισι δαμάσσεν·
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοντο πυρὸς προμολόντος ἐπ' αὐτούς.
ὑμετέρην πρὶν ῥάμνον ἑὰς διαίδμεν ἀκάνθας·
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ὀργῇ.
ἐσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματί που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτροῦ.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς ·νη·

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμύμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄφογον ὕμνων.
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀριστοπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἰνὸν ὀπάσσοι.
τοῖος δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων με ὀλοῶν βαρυώδυνον ἦτορ;

οἱ πρ

οἱ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα ἑκάστοις.
χάρτιστοι νύ μοι ἄνδρες ἐτρίβεσκον ἐρωῇ,
ὃ περὶ δυσνομίης τὸ ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐρχόμενος βασιλεῦ παρ' ἐμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ ἀθετέων Ἰσραηλίδα τε ποίμνην,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα λιταί=
μηδὲ καλοισκείρθας ἀτασθαλίης θεράπουσας. [νοις,
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἀποστρέψουσιν ἅπασοι,
καὶ κυσὶ πανάλεοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν,
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἴσαν,
ὄφρα τις ἀΐοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις,
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆι μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκα μὲν θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει·
ἀμφιβάλοι μ' ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνῃς, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιν=
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ καρτερῇ ῥᾶα κεδάσσαις, το,
καὶ σφέων σπορίην δαπέδῳ πελάσσας ἀμώμως·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρης μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἁλῶεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,

πάρος

πάτρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεῦσι,
παντοδαποῖς ἄντηνξιν ἀνακτορίῳ χθονὸς ἶχον.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἀνστρέψουσιν ἅπασοι,
καὶ κυσὶ πηνακλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἳ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἑλέσθαι.
ἢν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλῆεν σέο σθένος ὑμνοπολεύσω.
πῶθεν δ' ἐλέῳ κεχαρήσομαι ἄφθιτε σέο·
οὕνεκα μευ θεὸς ἐσσὶ καὶ ἔκτικος, αὐτὸς ἐτύχθης,
καὶ μευ ἔφυς κακόπητος ἐν ἤμασι πύργος ἑοῖμεν.
ὄρχαμε φορμίζω σε, ἐπεὶ σύ μευ ἔπλευ ἀρωγός.
νωΐτερος βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μευ ἐστύχθη.

Ψαλμὸς νθ΄.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χαρᾶς,
αὖθις μετὰ στρεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν τοὺς Παλαιστίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν Σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολῶν κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,

τὸν Σοβαλον, ἢ τὸν Σύρον καταπέρσας·
ὡς δ' οἶδεν ἀλλοίωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείῳ πνεύματι·
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ βουλόμενος·
ὕμνει καὶ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἑνάτῳ μέλος.

Ἡμέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφαδέεσσιν ὀρίνων.
ἄψε οἱ ἰήσαιο τάπερ ξυνέαξας ἐλίξας.
θεσπέσιε μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·
μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης.
σῆμα πόρες δμηθεῖσι βιῶν τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης,
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἄπο κέκλυθι φωνῆς.
ἧπερ ἄναξ ἁγίῃ σφετέρῃ εὐφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκιμα κλέος διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων·
ἡμέτερος Γαλααδὸς, θ' ἡμέτερος ἢ Μανασσῆς,
Ἔφραιμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ ὁ εὐκλεὴς βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας·
ἐλπωρῆς ἢ λέβης μοι ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτανύσαιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδουμαίας·

πᾶσιν

ποσσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὔπυργον κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠδὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους.
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσαιο ὁ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις αὐχηρὸς ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι ἢ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις.
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμως.
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπὸς βασίλω ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ.

Ἑξηκοστὸν ~~...~~ ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεσμα.
κεδνῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάδρασε ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρων.
ἠγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
πύργος ἐμὸς μέγα ἦριν ἐπερχομένων ὀλετήρων.
~~σκ~~ σκηνῆσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως παραμίμνων.
καὶ σέο θεσπεσίων πτερύγων σκέπας ἀμφιπτυκάζοις.
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δμώεσσιν ἔδωκας.

ἦμαρ

ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
τίς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσῃ;
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλη φόρμιγγι βοήσω,
ἄφθονον εὐχωλὰς τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα.

Ἰδιθοὺμ κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείδας.

Ἡ ῥ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι γε·
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκα μευ θεὸς αὐτὸς, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμὸν, τὸ καὶ οὔτι πολ' ἔλπομαι εἶναι ἀλείτης.
μέχρι τεῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὅμως τ' ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, βουλεύσαντο δ' ἐμ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν ἀρὰς στέρνοισιν ἔπαιον.
θυμὲ τεὸν βασιλῆι θεῷ δέδμηθι πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μευ ἔφυ ~~φυ~~ φυβίζουσ' ἔρμα.
αὐτὸς γὰρ θεὸς ἐστὶν ἐμὸς σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμὸν τίς κεν με φίλης ἐλάσειε τιθήνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπῆ δήμων κλισίη θαρσεῖτ' ἄνακτι·

σφωϊτ=

σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ περιχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
ἔμπα γε μὴν μερόπων ἁλίη σύμπασα γενέθλη.
φῦλ' ἠ ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὡρμήθεν κενεαυχέες ὡς ἐν ἰοῦσες.
μηδέποτ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμελημένον ἴσχειν.
μηδέ τ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέμεν ἁρπαγὰς
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε θυμόν.
εἶπεν ἄναξ βασιλεύς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι τοῖα.
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσσεις ἀντάξιον ἔργων.

ψαλμος .ξβ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος, Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

✓ ὄρθρα μετ' ἀμφιλύκῃ σε μάκαρ μάκαρ
ἀμφιχορεύσω.
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τρηχεῖαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θαρσαλέως ὧδε φαάνθην,
ἰσχανόων δυνάμιν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.

ὧδε σε

ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς ἀσόχεν ἕρπω
σοὶ δ' ὑποθαρσήσας παλάμας ἐς ὕψος ἀείρω.
διὰ τὲ πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἀλοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψα.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
σοῖσι μάλ' ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ὑπὸ τ' ἀέροθος ἐξεφαάνθης,
καί σεο γηθήσαιμι περὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνει σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείδη·
καί σεο δεξιτερή μευ ὑπερμενέως προμαχῆσεν.
οἱ δὲ μάτην μάστυον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἱκοίατο ῥίμφα βερέθρων.
χείρων ἀρπαλέων ξίφεος μέλπηθρα τετύχθων·
δεῖπνον ἀλωπήκεσσιν ἑλὼρ καὶ δαιτμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλῳ φρένα γηθή= σειεν.
πᾶς δέ σ' ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον ἀνελὸς ἔσαι.
πᾶσιν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων
τέλος

Ψαλμὸς ξγ.

Δαβὶδ λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.
Ι κέσιης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσσας ὑπ' ἀντιβίης μελεδῶνος.

ἔκρυψ=

ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πλήθεος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήξαντο ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλῶν πρόεσαν πανομοίια τόξῳ.
ὥς κεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρῃ.
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα σφίσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφρονέουσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκολιὸν σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' ἀνιχνεύσαντο ἀλιτροσύνῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
κλόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίῃ βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη προέηκαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός·
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἀμ' ὠρίνθησαν, ὅσοι σφέας ἀθρήσαν=
τον.
τίς μερόπων οὐκ ἔδδεισ', ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ.
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύων
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι δίκαιος. ἰων.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

ἰθυνόοις ψαλμός

ψαλμος ·ξδ·

Μελπε μ' Ιεζεκιηλε και Ιερεμια βοηθον, γαρ,
πως τοτε δειλιον ημαρ υπηλυθον· οι μετα γαι=
ως πολις νηον ανακτος απο προλιποντες εβησαν.
μελψατε τιμηεσσαν οδυρομενοι βασιληος.
λαος τ' ουσυνκλεης σφετερων χαριν αμπλακιαων.
εξηκοστος ομως και τετρατος υμνος ετυχθη.

Σοι μακαρ εν Σιωνι μεταπρεπει ασπετος
υμνος,
εν δ' Ιερουσαλημ φορεεις παλιναγρετον ευχω, ρημιν.
παν βροτεων λιτεσαι σε γενος, σου γαρ κεκλυθι ποι=
κιλυθι λιτης. σεο γαρ πασα λιαζεται ανδρομενη σαρξ.
ιωρεης λασσομεθ' επεων αοντες αθεσμων,
νωι δε θυμον εχοις ελεημονα δυσφροσυνησιν.
ολβιος ος παρα σοι προλελεγμενος οικια ναιει. οις
σοισι παρ' αυλειησι κλισιην πηξαιτο μελαθροις.
σεο δομων αγαθοισι φιλον πλησομεθα θυμον, πλησομεθα
αχραντος σεο νηος επ' ευδικιησιν αγητος.
αλκτηρ και βασιλευ ζωης, κεκλυθι φωνης.
γαιης ελπις ολων περατων και νοσφι θαλασσης.
ιωρην σκιοεντα μακαρ σεθεν ουρεα τευχων,
απρομοταον ζωμα τεων εζωσμενος αλκων,
ος μεγεθος κλονεεσκες αμετρητοιο θαλασσης.

τις φο=

τίς φορέειν σφετέροιο βίου σθένος οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματι θυμῷ,
πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμωρ.
ἠοῦς ἀντολίην καὶ ἑσπερίην ἅμα τέρψεις.
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θῆκαο δ᾽ ἀφνειῶν σταθῶν ἔγκυμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προέθηκας ἑτοίμην.
καρποτόκους εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης.
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυανθέα καρπόν.
αἰθερίῃσι ψεκάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔτεος στέφος ἀμείψας,
καὶ σεο πιαλέης δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γενοίατο πίον᾽ ἐρήμου.
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί.
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες αὖθι τοκῆες.
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ὅλας ζειαρχέα σῖτον.
εὐφορίῃ βασιλῆος ἀνυμνήσουσιν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε'.

Εἴ τις ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βιοτήν,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσαιτο· τόδε γὰρ τέλος εἶδεν ἀοιδή·
πέμπτον ὁμοῦ τόδ᾽ ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

Πᾶσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ ἀλαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σοῦ θεῷ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα.
δυσμενέες ψεύσαντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·
ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπήϊδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθους.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτει νωλεμέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενα σφετέρην ἀοιήκοον αὐδήν.
ὅς τ' ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζώοισι μετείη, *
ἴχνος ἐμῶν ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.

ἡμετε=

ἡμετέρης κεφαλῆσιν ἐπεστήριξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἐρωήν.
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν.
εὐχωλὰς προτέρης μεν ὑποσχεσίης ἀποτίσω.
ἃς καὶ τειρόμενός περ ἔφην τὸ πρόσθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυρὶ φλεγέθοντα κομίσσω,
ἀροπόκους κριούς τε μύρου τ' ἰώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραελκέας οἴσω.
κέκλυτε μεν ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγαθ' ἡμετέρῳ τεχνήσατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων.
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νωΐτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,
οὐδὲ μεν ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξς.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήιος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέλος ἕκτον ἔχων.

Ἡ μέγας οἰκτείρας ἄναξ ἐλεήμονι βουλῇ.
ὄμμι δὲ σὴν ἀρίδηλον ὑπερλάμψας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον.

ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί.
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
* καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαρίεστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι, τρέσοι δὲ ἑ πείρατα γαίης.

* *Hi versiculi interserendi sunt*

ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν.
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλων μετὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί.
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
καρπὸν etc.

Ψαλμος .ξζ.

Δαβίδου πινυτοῦ μελέων βεβολημένος ὕμνος, μελέων
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

α. Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνήσει,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς.
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός.
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὡς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλιτροί.
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.
αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες ἀντίον ὄσσων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.

ἄσατε

ἄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξατε ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχαροίατο προσώπου·
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐωρίης πεπεδημένον ἐσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένους βιότης μετὰ φέγγος ἄγινε.
ἄμβροτε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτε κυδῆεν δάπεδον μεθέπεσχεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
ἀντία θεοῦ Σιναόν δε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
ἀντία θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραήλου ἐρείδει.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεὺς χθονὶ σῇ προπέμπεις,
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας ὀιομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῷ μειλιχίης σὺ ταρρόθος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθώσε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγούμενος υἱέος ἑαυτῷ·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλῷ·
εἴ κεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,

ἀργύρεα

ἀργύρεα τρηρῶνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης,
ἧς χλωρῇ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβαλ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.
τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ᾗχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
χάδε μάκαρ κλισίην ἀεναρὴν ἐς πάντοτε πῆξεν·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δὲ ἐπ' αὐτῷ χοροστάται.
ἔνθα μάκαρ Σινάοιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις,
ὕψος ἀειρόμενος ληΐσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος ἔλλαβε γενέθλης.
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περιναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετός ἐστω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆι πέλει χαλέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσειε κάρηνα,
ἀκρόκομον κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
ἦπερ ἄναξ Βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίντροπος ἦμι θαλάσσης.

ὄφρα

ὄφρα τεῷ τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
ἀντιβίων δέο γλῶσσα χοῶν δέθεν ἠδέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίω ἄχραντε τεὰς βροτοὶ ἔδον ἀταρπούς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἄστον ἀφθόνθεν μετεχίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυμπάνοισι μέσσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδῆσαι ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
χαῖρε βενιαμίνη ἣ μετὰ χρονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα.
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτει τιμήεντι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμνῷ.
ἄμμι τόπερ τέτληνας εὐσαθὲς ἄλκαρ ἐρείδοις,
εὐαγές ἐκ νηοῖο μελεαυόμενοι τεὸν ἄστυ.
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων.
θηρσὶν ὀρεσικόμοις δόνακος τρήχωον ὁμοκλῶ.
δημοτέρας δαμάλας μεταχνίαται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξέργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λιασσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,

εὐχελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε ἀντολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ.
κῦδος ἀπτρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλον ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος.
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς.
ἀλκὴν δὲ σθένος ἐσθλὸν ~~ἀν~~ ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀριδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης
ἑξηκοστὸν ἔχων ὀγδόατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ· τὰ μὲν ἀμφέπεν ἠ= πορ
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χαλίζω.
νιαόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' ἦλε καταΐξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις.
οἵ με μάτην συγέοντες ἐμῶν πλέον εἰσὶ κομάων.
οὕς τ' ἀδίκως τρομέεσκον ἀπεχθέας, ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τό, μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα.
οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μεν ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἕλοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὀρᾶσθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.

εἵνεκα

εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
πλήθομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ~~γλ~~ ξένος γλυκερῆς καὶ ἐννεὸς υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος ἔδε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν·
νηστείης χαμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύσαν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρης γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέλποντο καθεζόμενοι πρὸ πυλάων.
οἵ δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθεῖ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποτ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταῖξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπεί-
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν· ρων·
πλήθει δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σεῖο παιδὸς ἀποστρέψῃς ὀπωπήν.

αὐτίκα

αὐτίκα τ' ἀρωμένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρεύχοις.
οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσαις·
οἶδα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγ' ἔρευθος.
ἄλλα σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμελημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβῃ τε μετὰ φρεσὶν ἔλπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀλγήνοισιν ὁμήγορος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλῃ παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰὸν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσαντας ὀπωπήν,
καὶ σφέων συνεχέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσοις.
καδδὲ χόλον βαρύμηνιν αἰεὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σεο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πυλωβότειρα μετὰ σφίσιν αὐλὶς ἐρήμη,
μηδέ τις ἐκ μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν ὅν ῥ' ἐπάταξας ἅλις ποθέεσκον ἐχθροί,
πληγῆς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίῃ ἐπίρραψον ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσωσι σεο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέποτ' εὐδικίης νάεταις ἐναρίθμιοι ἔεν.

πτωχὸς

πτωχὸς ἐγὼ τελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄλκαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεοῦ ἀνυμνήσαιμι χορεύων,
καὶ μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἡβητὴν δ' ἀρέσσεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆι,
ὃς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοῦ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη.
ποιμένα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχρῶν·
οὐδ' αὐτὸς μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καὶ μιν ναιετάοντες ὅλην κληρώσαιντο κλήροις.
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικλιόνεσσι μελέσθω.

ψαλμὸς ξθ.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

α. φθῖτε νωΐτερον σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.

σρέφθ=

στρεφθείη μωμητὸς ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίκ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον θεοῦ φέγγος.
ἄλγος ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμος ο

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύνασαντο.

Μή με καταισχύνῃς, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλαξον.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀρήκοον οὖας.
νωίτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἷά τις οἶκος ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι.
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ.
ῥῦσο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρὸς,
ἐκ παλάμης ἀδίκου καὶ δυσνομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἀλζώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήσας ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.

ἐν σοὶ μὲν πανάριστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδὴ,
ᾠδὴν βιβλίοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χαρίεν μελέων σῶμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σοῦ πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίου ὀλέσαιμι φίλου τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἑὸν θεράποντα μεθῆναι·
σπεύσατε καὶ μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ' ἀλλοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἑλέσθ.
αἶσχος ἕλοι ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἕλοι καὶ ἔρευθος, ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ περιθάρσυνος εἴην,
καὶ οἱ ἀγνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον σῶμα σοῦ δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σοῦ πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορείης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης,
θαρσαλέος μετὰ ὕπνον ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,

σοῦ δικ=

σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἅπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν.
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόν τε μεθέης,
ἀσσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο προφήνω,
σοῦ σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην ἐρατεινήν,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
τίς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον ἀλκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἀποστρέψας, προτέρην ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ πανάληθεῖ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ δὲ μελπομένοιο μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ θ', ἣν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δ' ἔτι μευ καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει·
εὖτε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς ·οα·

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἑῶν ἀνεπίγραφον ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶνι πολυκλεέντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

εὐδικί=

Εὐδικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν προΐαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνῃσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσῃσιν ἀρίστην.
οὔρεσιν ἀρχίων σθεναρὴν βουνοῖς τε μελέσθω.
πτωχῶν ×δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζοι.
ἀκτεάνων θ' ἅμα παισὶν ὀρινομένοισιν ἀρήγοι.
ἐκ ῥηξηνορίης καθέλοι ψευδηγόρον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἔλθοι·
ὡς γαῖαν νιφάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλει.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἥδε δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
ἀρχῆς τ' ἐρατῆς, μήνης σθένος ἔσβοκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρωσε κράτος τανύσσε θαλάσσης,
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν μετὰ πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσουσι νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσουσι θαρσίδος ἀρχοί.
ἐκ δ' Ἀράβων Σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φέ-
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσσαιντο. ρέσθω.

ἔθνεα

ἔθνεά οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θεῖτ.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης ἀθεναρῶν ἀπελύσατο
καὶ πενίῃ βλαφθέντος ὅς μὴ πέλας εἶχεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου περιφείδεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀχλεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἐκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάξαι.
τῶν δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίη τε γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῇς καλέσειεν ἀπαύστοις,
καὶ ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις.
οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἕδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πίστερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπόν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλλήλοισι γενέθλαις,
ἠελίου προπάροιθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φερεζώοιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ τριπόθητον ἕλοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιστον καλέσαιεν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐϋκλείῃσι μεμηλὸς
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

ψαλμὸς

Ψαλμὸς οβ.

Δαβίδου μελέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρὴν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἄσαφος δ' ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ,
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Ἦ ὡς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου.
καί κεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καὶ μευ ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
ἀρίων ὑποδερκόμενος κακότητος ἐρίθων.
τοῖσιν ἄψυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόσιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ θεναραὶ μάστιγες ἀπὸ πληγῆσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἴσα δάμησαν.
ἔνθεν ὑπερβασίη κραδίης καταβεβρίθασι.
καὶ σφέας δυσνομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει
οἷά τε πιαλέη τις ἐκ προελεύσεται ὕβρις.
ἔσχον ἀμφαφόωντες ἐοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
σήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐλομένης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἀπεστρέψεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα [illegible] πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανείη.

ἀπα;

ἔσπα ἢ πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς πραπίδεσσι νοήσει·
εἰ δ' ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατος ἐστὶ νοήμων,
πῶς οἵδ' ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον ἔσπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς παναχηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἠμάτιος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις
ᾠισάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ' ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
ἔσοκεν ἐσέλθοιμι θεοῦ παναχήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὑψοῦ ἀειρομένους πελάσας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάμεν μάλα χηρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ' ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σῶ πόλιν εἶδος ἀμέρσαις.
οὕνεκά μευ βαρύμηνις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ' ἠμάθεν ἀμηχανίης ὑπὸ νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ἤδεα θυμῷ,

κτῆνος

κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοὶ πανυπέρτατε ποιμήν,
σέο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμελημένος ὀάροις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς πανακήρατε χειρός,
σῇς ὑποθημοσύνῃς ἐμὲ θὲς μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ ἐϋκλείῃ με κομίσαο κυδιανείρῃ.
τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλη μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τί σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ ἀπονοσφισθέντες ἄσθω ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀδευκέϊ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλῃς Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ·ογ·

Ἀσάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

Ἐς τί διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
σοῖς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι ~~σῆς~~ σῆς κλισίης, ἧς προκτεατίσσαο μοῦνος.
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
χλανὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις.
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεὰς σφετέρῃς ἐπαείροις.
ὅσσα περ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,

δυσμε=

δυσμήνεες τ᾽ εὔξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἃ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷάπερ ἀσίθμης στυγνῆς βεβαῶτες ἔνερθεν·
ὡς δρυμὰ τῆσδε θύρησιν ἐπέχεσαν ἀξίνησι.
ῥηγνῶντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηόν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον ὧν κατὰ θυμὸν ἀγδράμενοι τάδε πηοί.
δεῦρ᾽ ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ᾽ ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδ᾽ ὑποφήτης.
εἰπὲ μάκαρ τέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
πολεμέως δ᾽ ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔστρεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ περικάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεχνήσατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδός ἐστι τεῷ περὶ καρτεΐ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη χρυσέρου τε δράκοντος.
καὶ μὶν ἑλὼν λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίους ποταμοὺς πηγάς τ᾽ ἀνέτειλας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐθάμου.

ἦμαρ

ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας ἔσιν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ·
εἴαρι δ' ἀμφ' ἱεροῦ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶν δὲ παραμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πάρος βασιλήϊον ἀλκὴν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἀεὶ ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ θεοῦ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
σωθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σεῖο.
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκολιώδεες ἀμπλακιάων.
ὀλιγοδρανὸν μὴ πάμπαν ἐρευθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψοι.
ἔγρεο νωΐτερην τε δίκην ἄχραντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἀφρῶν.
μήποτε λισσομένων γοερῆς ἐπιλήθεαι αὐδῆς,
πρὸς δὲ μάχας δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κεῖσθαι.

Ψαλμὸς οδ΄.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μελεδῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ἀσάφος κέκλετο μελπόμενος.
ἑπτὰ σοφαῖς δεκάσι πρὸς, τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη.
Ποιμένι τιμήεντι θεουδέα λέξομεν ὕμνον.
μέλψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.

μυρία

μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρός, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτους σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθαλέουσι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀερτάζειν παρὰ μοῖραν.
μηδὲ κατ᾽ ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὐ γὰρ ἐξ ἀντολίης ἐρικυδέος οὐ γὰρ ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ᾽ ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀγνώσσουσιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ᾽, ἕτερον δ᾽ εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὐκραὲς οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρωσε παρακλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γέμων ἀκένωτος ὑποστάθμη ἑὸ μίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίζω θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρα ξύμπαντα κεάσσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς .οε.

Κοίρανον Ἀσσυρίων γελόωντ᾽ Ἀσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῖο δ' ἐν ἀρίῳῃ κρατερὸς τεκταίνετο χῶρος·
ἐν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίῃ τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ καὶ ἀσυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
σήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἐφεῦρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱππῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζοι.
ἐκ παλαχῆς σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας,
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνεγρομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρομέον σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει,
καὶ σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καὶ οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ὥτε μόρος μέλεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀριζήλοις βασιλεῦσιν.

ψαλ=

Ψαλμὸς ος.

Ἀσάφος μὲν ἐχάρμιος ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἱερῇ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφασφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκηδέα τέρψιν. ✱
ἐξαπίνης δ' ἀνέμελψα, νόος δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῆσιν ὑποφθαμένω μεμέλωτο.
σιγαλέον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμελψα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιαίνων,
καί μευ ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί·
ἦ ῥά που ἀνδρομέης γενεῆς ἀπολήσεται ἐσθλῶν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἢ σφετέρην παύσειε διηνεκέως ἐλεητύν;
μὴ θεὸς οἰκτίρμων μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μηνίσας ἐλεημοσύνην ἀπερύξῃ;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἥδ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλει ὑψίστοιο. ✱

ἔργον

ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνῆσθαι ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σοῦ κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλει ἀεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίιος ἐστὶν ἄνακτι,
μοῦνος ἄναξ θεός ἐστι περικλυτὰ θαύματα ῥέζων.
πᾶσιν ὅμως λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἐρωήν.
σοῦ μεγακλυέντι βραχίονι ῥύσαο λαόν,
παῖδας Ἰωσήφου καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σοῦ βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλοῦ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀντικόμως περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαί μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ' ἴχνος βασιλῆος ἀριφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομεύων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱερῆος.

ψαλμος

Ψαλμὸς ·οζ·

Ἀσάφου πινυτῆς ἑβδόμου ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀριστοπόνος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωϊτέρου στόματος προσερείσατε μύθῳ. ·*·
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε᾽ ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴ=μας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τάπερ προσεδέγμεθ᾽ ἀκουῇ.
ἄμμι δ᾽ ὁμῶς τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες. ·*·
ἔργα παλαιγενέων σφετέρους οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνους ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἑῷ γέρας Ἰακώβῳ,
καὶ νόμον ἰφθίμῳ κλῆρον πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωϊτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρα κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γονῆες,
ὡς ἑτέρη τάδ᾽ ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὕς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὗτοι δ᾽ ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισὶν,
ὄφρα κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ᾽ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
μηδ᾽ ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.

ἀλλ᾽ ὦ

ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιῆτε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου ἧες,
ὁππότητα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
σωθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος.
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ὧν θαυμασίοισι τόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τάνιν ἀνθεμόεσσαν.
ὡς ποτὲ δίχθα θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαούς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καὶ σφίσιν ἠμάτιος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμῳ.
φαίης τόσσον ὕδωρ δοκέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολλῶν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον. ἢ Πον,
ἀμπλακίας ἢ τιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἐπαπ=
μίων ἀνεξήεισαν ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πεφορημένοι ἀθανάτοιο,
βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἐπὶ καταθύμιον ἄτη.

ἀθάνατον

ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή τιν' ἑτοιμάσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ.
μὴ γὰρ, ἐπεὶ τραφερῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομένοισι πόθεν τοσσοῖσιν ὀπάσσοι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν.
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσὸς,
καὶ χόλος ἀπροτίοπτος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλῶ.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἀνετείλατο ποιμήν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θεὸς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γνωστὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέειν προΐαλλε βροτοῖσιν.
ἀγγελικὴν θαλίην μερόπεσσι δῶκε γενέθλῃ.
ἀνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότου ξυνέεργεν ἀῆναι,
ἧκε δὲ συσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτους σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πόρε πτερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀν=
κυκλόθεν ἰθύοντα πολυσπερέων κλισιάων· ⌊ἱδρῶν,

δαινυμ=

δαινύμενοι δ᾽ ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καὶ σφισιν ἐλδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου νόσφισε λιλαιομένους σφετέροιο·
οὔπω δαῖς τετέλεστο, κόρου δ᾽ ἔτι δεύετο θυμός,
καὶ σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πόλεων τεύχουσα καρήνοις.
καρτίστους τ᾽ ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ᾽ ὣς τοῖσι κακορραφίης ἐλάθοντο,
οὐδ᾽ ὣς θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ᾽ ὀλιγοδρανίῃ βιοτῆς κενεαυχέ᾽ ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐτέων ἐξέφθισεν αὐτῶς.
ἆ δειλοί· τότ᾽ ἄνακτα καταφθιμένοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηΰτεσκον ἰόντες,
πληθὼ φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφισιν ἐγγυάλιξεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ᾽ ὣς σωθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ᾽ ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καὶ σφέων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ᾽ ἐναρίζεις,
ἀλλὰ παλίνστον δαμάσσας μεγαλήτορα θυμόν,
ἑσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπτομένην κατερύκεις.

οἶσθα

οἶδα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος ὀλιΐσος ἐπὴν ἀΐδης μιν ἐρύξῃ·
ἃ πόδα μιν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ἐρήμῳ,
καὶ οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις, *
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
Αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
Αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα πρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τάνιος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφήν.
φρείατα δ' ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐσφεύσατο γεῦσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέστιχε παμφάγος αἶαν·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβῃ πολυανθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ' ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπερσε·
ψυχρῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ σιβαρὴ συκάμινος ἀμαλδεῖ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάριξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ' οὐδ' ὧς, ἀπέληγεν ἀεὶ σφίσι μῆνιν ἀέξων, ἀέξων
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθεῖ μόχθῳ
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,

θυμῷ

θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπόν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων περιφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμους ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἃ χθιὼν πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε θαπτομένων τεκέων πρωτάγριον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸ λαὸν ὅπως κατὰ εὔβατα μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε ποιοῦ καὶ οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμόνηος ἐρωῇ.
δυσμενέας δ' αὖ ἐκάλυψεν ἑοῦς μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
οἱ μὲν ἄρ' ἐννεσίῃς ὄρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρον τὸ πρόσθε φίλῃ κτεατίσσατο χειρί.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ' εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ' ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν.
οἳ δ' ἔτι περήσαντο βίῳ ἐρέθοντες ἄνακτος
θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμον δ' ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,
ἀθανάτων κορυφῇσιν ὀρεσιβάτοις ἐρέθοντες.
καὶ οἱ ἐπωτρώεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' αἰὼν ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλήν,
αὐτίκα δ' Ἰσραῆλον ὀνόσσατο τὸ πρὶν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.

ου γαρ

οὐ γὰρ ὀιζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἐλάθοντο, πόρεν δέ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἕλωρ δωρήσατο κάλλος.
οὐκ ἔτ' ἄορ λωφῆσεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οὓς ἢ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέριψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέους κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις οἷον ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιῶν ᾠκτίσατο χήρης.
ἀσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοῖος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καὶ σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀλλήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόμον ἀγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' ἀντιθέου ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα.
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγάπαζε,
νηὸν ἑὸν τεκτῆνεν ἄναξ ἅτε μουνοκέρωτος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
εὗ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθέν μιν ἄγεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ χέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραήλον.

καί μιν

καὶ μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,
καὶ χερῶν πινυτῆς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀριστοπόνος.

Ἄγρια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοβόρῳ σέο νηόν.
οἵ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐρίθων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἑλώρια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέαντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χῆτα μάλα κηδεμονήων.
ἄνδρασι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
ἄπε μάκαρ, τέο μέχρι μένος κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷα τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τάπερ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμέλησαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καὶ οἱ χῶρον ἑλόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων πλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγενήμεθα μοῦνοι.
ἀλλὰ σὺ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρωγοῖς,

ῥύεο

ῥύεο τοὺς ἱκέτας, βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεο ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὲν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σέο.
ἄντιον ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται οὔατων.
ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶν ἐρωή·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπηρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίης·
ἀντ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμελψόμεθ' αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς ·οθ·

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτύριον μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κῶμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

Δέρκεο τιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰωσήφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σέο Χερουβίμ.
* ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σὴν βίην ἄνεγρε καὶ ἡμέας ἐλθὲ σαώσων.
ῥέα μεταστρεφθεὶς κακέοις πάλιν ἡμέας ἔασον,
ζωὴ δ' ἡμετέρη προέης σέο φέγγος ὀπωπῆς.

κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας,
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ ὅς σε καλέσσας,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ ταμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ πάντας προμολὼν λείηνας ἀταρπούς,
καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησαν ἄρουραν.
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδρους ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πόρθοι τανύοντο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καὶ μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
δρυὸς ἀποδρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καὶ μιν ἀτιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψας ὀπωπῇ.
οὐρανόθεν τανύσας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἴδεαι ἄλγος,

καὶ μιν

καί μιν ἑτοιμάσσας ἀναστήσας κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτομένη πυρὶ λάβρῳ καιομένη τε
σοῦ δ' ὀπωπῆς ἀπειλῇ ἄναξ πανυπέρτατ' ὄλωνται,
σῆς ἐπὶ φῶτα γε δεξιτερῆς, χεὶρ σοῦ γενέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' οὔποθ' ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥέα μεταστρεφθεὶς καλέσαις πάλιν ἡμέας ἐσαῦθι·
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς ϖ.

Ἀσάφου λιγώσιος ἀγακλῆος πέλει ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄχος φορέων.

Χαίρετ' ἀλεξικάκῳ περιθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,
εὐκέλαδον κιθάρῃ, μετὰ ἢ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀριφραδὲς ἐστὶν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τόδ' Ἰσραήλος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσων,
τὴν μὲν Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγυπτίοιο πολήων.

γλῶσσαν

γλῶσσαν ἀριζήλην ἀΐων ἣν νῆϊς ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὁ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοῷ παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ᾽ ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πῦρ·
σεῖο δὲ διψαλέου ἑλόμην καὶ ἐν ὕδασι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δή τοι αἴσιμα μύθοις,
μήτι ἐμῶν ἐπέων ἀπιθήσεαι Ἰσραήλ,
οὔτις τοι νέος ἄλλος ἀνδρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστίν,
ὅς σ᾽ ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ Νειλώϊδος αἴης.
ἀλλά τινος χατέεις, τάνυσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
οὐδέ τι μ᾽ Ἰσραήλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ καταθύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρης ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαός,
εἰ δράμεν ἡμετέροισιν ἐπ᾽ ἴχνεσιν Ἰσραήλος,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχ= θου
καί κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτην βασιλῆα·
τῶνδε διηνεκέως βιότου τροφὸς ἔσσεται ὥρη.

καὶ σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἶχαρ.

Ψαλμὸς πα.

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἅζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διασείσετε ὕβριν,
δειλῷ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύσατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμήχανον ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν ἀνιηρῆς παλάμης ἁρπάξατ' ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοῷ μετεκίαθον ὄρφνῃ.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης.
αὐτὸς ἐγὼν ἔφαμην μάκαρος πάρος ὑμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
οὐλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σῷ δικάζοις,
οὕνεκα σῷ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλ-

Ψαλμὸς πβ.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι παρομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἵδε σ' ἀπεχθαίροντες ἀειρτάζουσι κάρηνα·
μῆτιν ἐτεχνήσαντο τεῶν δηλήμονα λαῶν,
ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώϊα μητιάαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα δὲ σβέσσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ' ἐγρόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
σωθεῖσαν κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
Ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἷες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωάβος ὑπερφίαλοί τ' Ἀγαρηνοί,
Ἄμμωνες Γεβαλοί τε καὶ υἷες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ' ἅλιοισιν ἅμ' ἐγρόμενοι Τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν Ἀσσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔσαν πρόμοι υἷεσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμερίου Κισσῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδῶρι δάμεν βαρυπήμονι μόχθῳ,
κόπρῳ τ' ἐξεφάνησαν ἀλίγκιοι ὑφόθι γαίης,

οἷα χόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶνδε καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεῦξας
Ὠρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι τελέθουσι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες,
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατὰ δάσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπεφορμηθείσῃ.
ὧδε μάκαρ μάλα τούσδε καταιγίδι σῇ διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνεῖ πάντας ἀλύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσσας ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαστεύσαν.
νωλεμέως στυγεροῖσιν ὀρινέσθωσαν ἐλέγχοις.
μῶμος ἔοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' ἀνοίῃ.
γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ'.

Υἱάσιν ἱερὸς ὕμνος ὑπερθύμοιο Κοραίου
ὀγδοάτης δεκάδος μέλπετο καὶ τρίτατος.
ὡς ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν.
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς.
ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγαλλόμ' ἐόντι.

καί γε

καὶ γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἐφεῦρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεὸς ἐστὶ καὶ ἀστήρ·
ὄλβιστοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ᾽ ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅς τις ἀνὴρ παρὰ σοὶ κράτος ἐσθλὸν ἐφεῦρε,
θυμῷ ἐποπτεύων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσαι·
ἐκ σθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὅσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἄναξ,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ᾽ οὔασιν αὐδήν.
ἄλκαρ ἐμὸν μεγάλως πολιδέρκεο σοῖσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο πρόσωπον ἄναξ χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἴκτρον ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀλήθειαν θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ᾽ ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὲ νόσφιν ἐάσει.
ἄφθιτε, καὶ γὰρ αἰεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,

ὄλβιος

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἐλπὶς ἐτύχθη.

ψαλμὸς ·πδ·.

Ὀγδοάτῃ δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱερὸς ὕμνος
μέλπεθ' ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

Σοῦ πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν.
αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο λήδιον νόσον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπλρεσίας σέο λαῷ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μήνιος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σοῦ μετήμειψας κεκοτηότι θυμὸν ἀνίης.
ἀλλάγε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ' ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι διηνεκέως χαλεπήνῃς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἀποστρέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ' ἀπογηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ' ἀποδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύθομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσῃ,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ οἳ σοὶ πάλιν ἧσι μετ' αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεύσας,
νωιτέρην κατὰ γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.

ἴστον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε,
εἰρήνη δ' ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτελλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ' ἐρόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,
καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυτίζοον ὕδωρ ὀπάσσει.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνια οἱ τροχάλοισιν ἐπιθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε.

Πέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆι μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτεανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιός νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν ἐς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ' εὐφρήνειας ἐελδομένου θεράποντος,
σοὶ γὰρ ἐξήρτησα βίον καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μειλιχός ἐσσι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ' ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τερόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.

οὔτις

οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῶν πανομοίιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τάπερ τεχνήσαο χερί,
ἄντα σέθεν προμολόντα μακάρτατε λιτάσονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐσσὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σὴν ὁδὸν ἰθύνας, ἀληθείῃ ἢ χιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην τρομέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλλήκτῳ κραδίῃ σε μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.
ἡμέτερον δ' ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
ἄντα μεθ' ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστιοι ἀντεφέροντο,
καὶ σθεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐδὲ βίῃ προὔθεντο τεῶν κατεναντίον ὄσσων.
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ δωτὴρ ἐλέου πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις.
παιδὶ τεῷ σεο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσαις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον ὡς ἀγαθόν περ,
ὄφρά μευ αἰχμηθὲν ἀνάρσιοι ἐσορόωντες,

ὥς ῥα

ἔργου·

ὡς ῥα εὖ παρφασίῃ τελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ·πϛ·

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθυμοῖο Κοραίου
ἕκτον ἐπ' ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἶδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζειν,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ' ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι ἄντα φίλων Ῥαάβης ἅμα καὶ Βαβυλῶ=νος.
ἀλλοδαποὶ Τύριοί τε καὶ Αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ' ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα τιμήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀρίζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καὶ μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει, πραπίδεσσι
λαῶν καὶ κρατερῶν ὥσπερ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵ τέ μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς ·πζ·

Καὶ τοῦ ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κορ=ραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίη πανυπέρτατε φέγγεος ἔστην,
ἠμάτιος βοόων καὶ πάννυχος ὥς σε λιτῆσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἄντιον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείδοις·

οὕνεκα

οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἤλθε βιώνη.
ὤϊσθην ἔμεν ἴσος ἐπεσσυμένοις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷσπερ εἰληθέντες ἀκήδεσοι περὶ τύμβους
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μεταπρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλασθεν.
νερτερίων μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισίμορα βόθρον,
ὀρφανικὴν θανάτοιο παρὰ σκιοεσσέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σοῦ χόλος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχρόνιον κλονέει τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορίην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποσυνέουσιν ὁμοῖον.
ἃ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντα μ' ἔσπεαθ'·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέων σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ὅς δέ σε χάρες ἐμοῦ πανημαδὸν ἠώρητο.
μὴ τεὰ πὰρ νεκύεσσιν ἀκήδεσι θαύματα ῥέξῃς,
ἦρα τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδοῦ·
μήτις σῶ παρὰ τύμβον ἄναξ ἐλεητὸν ἀείσῃ,
καὶ σεῦ ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.
μὴ κνέφαϊ θηητὰ τεὰ προφανήσεται ἔργα,
ἣ σέθεν εὐδικίην προλελασμένη εἶσεν ἄρουρα.

τοὔνεκα

τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δ' ἐν λιτῇσι μετεγρόμενος σε καλέσσω.
τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διὰ μήνιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἰωρῆς ῥιγηλά με δείματ' ἄτυζε·
ἀμφί με κυκλώουσι βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονα μὲν νόσφισσας ἐμὸν θ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀχάλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς ·πη·

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς χαρίεντος Ἐτάνου
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι,

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς ἐλεημοσύνην τεκταινέμεν ἤματα πάντα,
σοῦ τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
συνθεσίην ποιησάμεθ' ἡμετέροισιν ἀρίστοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σεο φῦλον ἐπεντώσαιμι θοώκοις,

καὶ πολυχυ=

καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καὶ σεῦ ἀληθείην ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω,
τίς νεφέλης νεφέων πανομοίιος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοι ποθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.
κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερός, περὶ δὲ τρόμος εἷλεν ἅπαν= [ἥας,] ✶
ἡγήτορ σθενέων τίς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἄλκιμα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κλεατίαοιο πόντου,
κύματα μαιμάοντων ἀνέμοις ὅτε κυρτὰ κορύσσῃ.
οἷα τόρ' οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες.
κάρτεϊ δὲ βρίθων συνεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοί, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέω καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνοῖμός τε χαρεῖεν,
ἀστυφέλικτος ἀεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω πρὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ.
εὐδικίη καὶ κρῖμα τεῶν περιίσταται ἑδρέων.
ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τῶν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,

πάντοτε

πάντοτε τερπομένων σφισὶν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σὺ σφισὶν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' αὖ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος αὖ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἑλὼν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδον θεράποντα φίλον καὶ ἔριθον ἐφεῦρον,
εὐαγέϊ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωιτέρην παλάμην αὖ ταρρόθον ἕξει,
ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρύνει βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γενήσεται ἦδος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης αὖ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοὺς δηΐους ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεός θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴ ποταμῶν καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀρίζηλον ποθέων καλέσει με τοκῆα,

ἀλκτῆρα σφετέρου φάεος θ' ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἐμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀριστοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐννέα τῷδε φυλάξω,
καὶ οἱ σωθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεήνδε φίλος σπόρος ἔμπεδος ἔστη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνῃ.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ' εὐδικίῃσιν ὁμαρτήσουσιν ἐμῇσιν,
αἴκε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων τε γένωνται ἀμνήμονες ἐννεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ στυγερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωϊτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ' ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἐπ' ἀληθείῃ ἄδικον τῇ πρόσθε τελέσσω,
οὐδ' αὖτε σωθεσίῃσιν ἐμῆς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τάπερ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, στερεοὺς οὐ ψεύδομαι ὅρκους·
ὄλβιον οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ πανομοίϊος αἰγλήεντι,
τοῖος ἐὼν οἷόν περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καὶ οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἴσως.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθέηκας ἐλέγχοις·

ἀμβολίη

ἀμβολίῃ χρισθέντα τεοῦ παρέλαβες ἐλαίω·
συνθεσίην ἔστρεψας ἐρισθενέος θεράποντος,
καὶ οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλείεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο τάδ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καὶ ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὸς γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωϊτέρους κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωήν,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἤλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμπεν οὐλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔρ=νοις.
ἀλλὰ πῶς οἱ στονόεντα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη.
ἀλλὰ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ.
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατερήτυε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαί=νοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον ἀεναόν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βροτέου βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεχνήσαο φῦλον;
τίς βροτός, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀΐδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκή;
τῷ Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.

μηδὲ

μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φερόμην κακὰ νείκεα κόλ= πω·
ὡς δὲ πάρος δήϊοι κακοεργέειν ἔψεγον ἔργοις,
οἵ ῥα τεοῦ Χριστοῖο καὶ ἴχνια λωβήσαντο.
αἰνετὸς ἔστε ἄναξ θεὸς ἔσσεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος εὐχωλὴν τήνδ' ἴαχεν· ἥ γ' τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῃ τε μέλει.

Ἄμμι, μάκαρ γένευ ἕρκος ἐπ' ἀλλήλοισι γε=
νέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἕρμα γενέσ= θαι
ἐκ παλαχῆς βασιλῆα καὶ ἐς αἰῶνα σε μέλπω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα
τεύξῃς,
κεκλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἑλέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σεο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν σὺν νυξὶ παρέχε.
μωμηταὶ σφίσιν ἔργα γενήσεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠὼς ἠριγενὴς παρελεύσεται οἷα πρὸ ἄνθος,
πῶς ἀνθῆσε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρη αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τ' πετρωθεῖσα.
σῷ γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
ἀλλὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.

δυσνομί-

δυσνομίας ὤρθηκας ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἐοικότως,
ζωὴ νωϊτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καὶ σεῦ ὀδυσσαμένοιο φίλην καταλήγομεθ' ἀλκήν.
ἡμετέροις ἔτεσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης.
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ' ἔτεα ζήσαιμεν ἔτι πλέον ὀγδώκοντα,
τῶνδε κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσσε γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέ-γνω.
τίς σεῦ ἀριθμήσειεν ἀμειδέα δείματα θυμοῦ.
δεξιτερὴν ἐρίτιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαί-νοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· τί νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σῶν μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρίθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
τῶν χάριν ἡμερέων παρὰ σοὶ δεδμήμεθα μόχθ-οις,
ἀντ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλευσόμεθ' ἄλγεα τόσσα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε καὶ σέθεν ἔρ-γα·
τῶν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλιάνυτος ἡγεμο-νεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωϊτέρων εὐθύνας παλαμάων.

Ψαλμὸς · ϟ.

Αἶνον ἀγακλείεντα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἐς ἐνάτω δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄλκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπαι βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξει·
ἐξερέει βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
καὶ θεὸς ἄμμι πέλῃς, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητῆρος,
μύθου τ' ἀσαθέος ταραχῆς περιπεπτηῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψῃς·
ἐλπίδα σῷ πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύσεις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείῃ θωρήξετεν διὰ τοῦ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμαίνοντας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑπονισσομένου σκοτίους περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀντιόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,
ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' οὔτις ποτὲ σοῦ δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὲν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥ' ἐμέθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἦ ῥα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἄλκιμε θάρσος.

μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξωισσαν ἀνάγκην,
μηδ᾽ ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κέλευσα,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι περιστιχόωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειράμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμπήεντα τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον δὲ δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
ἐν δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ᾽ ἐμεῖο·
τοῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγάλαυχες ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ·Ϟα·

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σάββατον.

Ὡς ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλείεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ἐρέοντι περιφραδέως ἐλεητύν,
καὶ σέο τιμήεσαν ἀληθείην διὰ νυκτός,

νεύρων

νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,
ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλ=
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις. γοις,
τίς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
τίς πινυτὴν μέλψειε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔτις τοι τάδε νῆϊς ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
εὖτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠΰτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀπτεύοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος ἢ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλῖται,
οἷα δὲ μουνοκέρωτος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμῶν ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῆς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι,
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷα τε φοῖνιξ,
ἶσά τε βριθόμενος χλοερῇ λιβανίτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσίν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο,
πιαλέῳ πλήθοντες ἔτι περὶ γήραος ὥρῃ,

ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ᾽ ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϟβ.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἔμελψε
ἀμφ᾽ ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ᾽ ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ᾽ ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.
ἀσφαλέως δ᾽ ἀδόνητον ἀπείρον θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σοῦ ὁ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί.
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν εὐκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρίζειν,
ἐξ ἀνασρομένων πολέων ὑδάτων ὀρυγμαδοῦ.
πάντα πέλει θηητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μᾶλλον ἄναξ θηητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σευ ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρηρεν,
ὥρῃ ἀτερμάντῳ καὶ ἐπ᾽ ἤμασι μηκεδανοῖσι.

Ψαλμὸς ϟγ.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ᾽ ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος

Ἀθάνατος μετὰ πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἀνήρ.
οὔτιν' ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀναείρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίη κρατέουσιν ἀλιτρῶν.
μέχρι τεῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ ἐρευγόμενοι κραδίης ἀθεμίστιον ὕβριν.
ἐργατίναι κακότητος ἄδην ἐρέουσιν ἄπαυστα,
οἳ σέο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἑλόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον ἐχθρώσαντο ἠδὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νέηλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὅπιν οὐρανίων βασιλήιον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε σώθεσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,
οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βιότος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηίδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,

θεσμοῖο

θεσμοτόκους μελεδῶνας ἑῆς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτε λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,
εἵως κρῖμα τέκουσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα·
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων σὺν δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ συνταρροθὸς ἔστη,
ἦ κεν ἐμὸς πεπότητο σιωέσιος ἄϊδι θυμός.
εὖτε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην,
αὐτίκα δή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα.
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰάνθην.
μή τοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὅστις ῥιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰσχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ῥάπτειν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἐλπωρῆς σύγκουρος ἐμῆς θεὸς ἤλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσειεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καὶ σφέας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνῃ.

ψαλμὸς

Ψαλμος ·ϟδ·

Δαβίδου πινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέτρατος ἐστίν.

Δεῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θείην μετέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀλαλάξομεν ὕμνον.
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ' ἀπορρίψει φίλον καὶ ἐνηέα λαόν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ μεθέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων.
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεχνήσατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἑὸν δ' οἰκτείρεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμερίων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτός,
τοῦδ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴκεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χαλκείῃ κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι τὸ πρόσθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες.

οἱ μὲν

οἱ μὲν τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὅλην ἔστυξα γενέθλην,
ἐκ δ' ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε.

Δώματος αἰγλήεντος ἀνεγρομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αὖθις,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄσμα λιγύ.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τίμιον κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν·
θαύματα τιμήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος καὶ μέγα κάλλος ἑὸν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίη καὶ ἀριπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε καὶ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·

δεξάμενοι

δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλὰς·
αὐλῇ ἐν εὐαγεῖ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
ἀντία θεοῦ χθὼν πᾶσα ταρασσέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισίν γε, θεὸς μέτα πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι.
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζει.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ συμπάντα χαρείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλη,
ἀντία θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,
πάντας ὑπ' εὐδικίῃσι καλέων ἀψευδέα θυμόν,
γλῶσσαν ἀληθείῃ προχέων ἀκλινέα λαοῖς.

ψαλμος ϟϛ.

Δαβίδου παλίνορσον ἑὼν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενήκοσον ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χ ἄρε χθὼν, σέβεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαίρετ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης δ' ἐναργῆς προπορεύεται αἰθόμενον πῦρ,

ὄφρα κεν

ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατέναντα παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος ᾆδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων προκυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τάρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ πρασίδεσσι χάροντο ποσίκροτοι Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὕψοσε ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες δῖον θεόν, μέρμερα θέσθε·
τῶν θυμὸν φιλέει πανεπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καὶ σφέας αἰὲν ῥύσετ' ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
ἀντολίη περίλαμψεν ἑοῖ βλεφάροισι δικαίους,
τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐσίκετο εὐθέων ἦτορ.
παμβασιλῆι χαίρετε ἀμύμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

ψαλμὸς

Ψαλμὸς .ϟζ.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦσε Δαβίδος.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θηητὰ σοφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σάωσε,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσ[ιν],
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων ἐθνεάων·
σφωϊτέρην ἀνέτελλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
*ὁϊοτ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ἰσραήλου. *fort. ὁσίατ'
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῷ δ' ἀναμέλψατε κώμῳ,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἀντίον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἴδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τάπερ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγεῦντες ὁμαρ=
οὔρεα τερπέσθων θείου κατέναντα προσώπου· ἦη·

ἄδι

ἦσι γάρ, ἦλθε δὲ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ κατὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ᾽ εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλῶσσαν ἐπεσσυμένοις προΐεις ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟη.

Ἀμφ᾽ ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένου κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεός, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἦλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἕρμα δο=
κλόνος ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ᾽ ἀγητός· [ἀνέλθω]
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο.
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπροτίοσσον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωήν,
εὐδικίην ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρήνῳ σφετέρῳ· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ᾽ ἱερεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρών,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ᾽ ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καὶ σφέας ἐκ νεφέλης σταθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θείων δ᾽ οὐκ ἀμέλησαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.

ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὓς ἑτοίμους,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ἀπιθανέεσκες ἀρωγῶν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἄχραντῳ δέ μιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϙθ·

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ἆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλειὴν ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
σπεύσατε γηθόμενοι θεῖον κατεναντίον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ πραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐδ' ἡμεῖς ἄρχιοι ἡμῶν·
ἡμεῖς αὐτοῦ ἑὸς λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μελπόμενοι θείων ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δ' αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεῖον ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς ρ·

Δαβίδος ἦσεν ἆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

Εἰν ἑνί

Ειμ' ἐνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἤια μέσσῳ,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔτι καὶ στυγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέ ποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἵζανε μῆτις·
φεῦγε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
τοῖα γὰρ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμαὶ ἐτάνυσθον ὀπωπαί, ἐτάνυσθεν
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστὴρ ἀτραπιτοῖς δ' ὁσίοις μεμελημένον ἦον,
οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ.
οὐδ' ἄδικον λαλέων μευ ἐναντίον ἤλυθεν ἀστῶν.
πρῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρου.

Ψαλμὸς .ρα.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' εὐχωλὴν προχέῃ κατέναντι θεοῖο·
ἔρπα γεμίζω ἔκατόσον ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐχῆς

Εὐχῆς ἡμετέρης ὦ κέκλυθι φέρτατε ποιμήν.
ἴσθι δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
τειρομένῳ κλίνας ἄναξ οὖδας ἀκουήν.
εὖτε μάκαρ καλέω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκ᾽ ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ᾽ ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ᾽ ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ᾽ ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ᾽ ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ στοναχῇ περιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα φιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν᾽ ἄυπνον ἐόντ᾽ ἐν δώμασι μοῦνον.
δυσμενέες μ᾽ ἐπέεσσι πανημέριον στυφελίζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ἀν᾽ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τειρόμενος πασσάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ᾽ ὁμοῦ γε κεράσσας,
μηνίοιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ᾽ ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγει,
χόρτῳ δ᾽ ἀζαλέῳ πανομοίιος αὐτὸς ἐτύχθην.
μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἕλκεις,
ἐκ γενεῆς γενεῇ δὲ βροτοῖς μνημήιον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἐλεαίροις·

ὥρη

ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἐδέκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑαῖς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτιάονται·
πάνθ' ἅμα δειμήνωσαν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα σεβοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμὴν,
οὐδέ τ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γεννησόμενός σε βοήσῃ,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε ταμὼν βίοτόν μ' ἀπολέσσῃς·

σεῖο

σεῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τοπρῶτον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χειρῶν τελέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἶς.
ἑσσόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὁμοῖοι·
πάντα δ' ἐναλλάξουσιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρεδρεῖν,
καὶ σφέων οὐ λήξειεν ἀπιθώουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ·ρβ·.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν. ΠΕ

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλ=
οὔνομα δ' οἱ μευ μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθεο ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακορραφίης ἐλατῆρα.
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰήτορα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέως φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
χλωρὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,

ᾗσιν

Προ.

ὑᾶσιν ἀγλήεντος ἀεὶν νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
πηγὴ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ χρυσέεντα χόλον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυπήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανός ἐς ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐρίθοις.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,
τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑῶν φρένα μειλίχον ἴσχει,
ὡς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτείρατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεχνήσατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις ἄμμιν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χορτῷ πανομοίϊος ἐστὶ βιωνή,
ἄνθεσιν ἶσ' ἑρποῦσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἢ ψυχῆς πταμένης μελέων ἐξέφθιτο πᾶσα;
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
εὖ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καὶ σφέων υἱῶν οἷσι μεθ' υἱέας αἴσια ῥέξει,
οἷς περὶ θεοσεβίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς συνεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεχνήσατο θῶκον,
καί οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.

ἄγγελοι

ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
ἀλλὰ καὶ παντοδαποὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' οὔσας μεμέληντο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλειέντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
χοιρανίησιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνετα μέλπε.

Ψαλμὸς ργ.

Δαβίδου λιγυρὸν τρίτατον μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνετα μέλπε·
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀέθης·
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φᾶρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινῷ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,
ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλῆνα καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στηρίγματα τεύχων,
ἐρχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίων στρατιῶν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
ὡς ἢ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχάλκεον ἐπεστηρίξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρεϊ θεσπεσίῳ ἴκελον περιθῆκας ἄβυσσον·

ὑψικόμων

ὑψικόμων στήσοντ᾽ ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιντ᾽ αὖτ᾽ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καὶ σεῦ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνῃ, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κὰδ ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τόπερ οὐ παρελεύσεται ἄλλος,
οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψουσι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προΐεις μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανεῖν·
ἔθνος διψαλέων σε μένοι παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὐτῶν τοῖσι παραστίψῃ πετεηνά·
μεσσόθι πετράων ἀενάων δώσουσιν ἀϋτήν.
πιαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποιμήν,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μελίχρον,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγῃ μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα πιαίνων λευκόχροος αἵματι ἐλαίης,
ἄρτῳ τ᾽ ἀνδρομέην κραδίην τρομέουσαν ἐρείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί᾽ ὀφέλλοι,
καὶ κέδρους Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργεα χειρῶν.

κάδ δε

χάζε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀλεωρή.
δῶμα φίλον, πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιδαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεχνήσαο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφράσσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀειδήλος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι γὰρ θήρια νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναγκαίην ἀπὸ θήρην,
σφωϊτέρην ταλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυναγερθὲν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ὠτρύνοντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μεταναίεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάντ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεχνήσαο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῆτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἃ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῶα κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεχνήσαο παίγνιον εἶναι.
ἐς δέ σε πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ.

πᾶσ

πᾶς δ᾽ ἄρα δωτίνην ἀγαθὴν ἐκ σέο κομίσσοι,
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σέο πετάσσῃς
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψῃς ὀπωπήν
θυμὸν ἀπαινυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
ἂψ δ᾽ ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλινορσὸν ὀπάσσῃς,
αὖθις ἀνηβώουσιν, ὅλη δ᾽ ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ὑπερτέρψεται ἑαστήρ.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῆς ἐλελίζετ᾽ ὀπωπῆς·
τύφθον ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω,
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, ἐσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀλλήλοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀτασθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ᾽ ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

ψαλμὸς ·ρδ·

Τετράδος ἀλληλουΐα βοηθείων στρατιάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήραον οὔνομ᾽ ἄνακτος·

ἔργα

ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
ἴδμα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζημένων αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐτύχθη.
καὶ οἱ θεοσεβίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης ἐνδικίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδας Ἰακώβου προλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.
νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
μῦθον θ' ὃν γενεῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἀλίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναι οἱ ὑποκείμενος Χαναάνου,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλιγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοί
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέσιχον ἔθνεος ἔθνος·

ἐκ δ' ἄρα

ρος.

ἐκ δ᾽ ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθον ἄλλον,
ὅτινα σίγλιν ἔασεν σοὶ σφίσι χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶνδ᾽ ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἔχεθ᾽ ἀντιθέων, τί νυ μευ, σίνεαι ὑπὸ φῆτας.
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξώνεσσε βίον φυσίζοον αἴης.
τῶν δ᾽ ἀγανὸν προὔπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·
Ἰώσηπος ὃ ἄναξ, ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ὃ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς τε πιεζομένην κραδίην δεσμοῖσι σιδήρῳ·
ἀλλ᾽ ὅσον ἔλπετο κεῖνος ἑὸν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων,
αὐτὸς ἑὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ~~[illegible]~~ ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητῆρα λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καὶ μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα,
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις πρόμαχος Νείλοιο διδάξῃ,
καὶ σφεων πρεσβυτάτην πινυτὴν τεῦξε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ᾽ Ἰσραῆλος ἐπ᾽ αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·
Χαμοῦ δ᾽ Ἰάκωβος ἀγακλέα ναίετο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητόν,
καὶ μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἱ δ᾽ ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐρίθοις.

τοῖς δε

τοῖσδε θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
ἀντίθεόν τ' Ἀαρῶνα ὃς οἱ προλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀριπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων χαμοῖο βίου κατὰ γαῖαν ἄνυσσε.
ἔνθ' ὀρφνὴν προέηκεν ὑπὲρ Νειλῶϊδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μελαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέτελλε γενέθλην,
δώμασι θωρηχθῆσαν ἐριθενέων βασιλήων.
ἦλθε δέ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώματ' ἄνακτος,
καὶ σκνῖφες διέπερθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἡμερίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καὶ σφέων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
ἦλθε, καὶ ἀμμώωσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρίς,
καὶ βροῦχος πολύθεσος ἀμετρήτοισιν ἐρωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἀ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θάπτων οἰχομένης γενεῆς πρωταγρίον ἥβην. *:
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἔξαγε λαόν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον ἔσχον ἑταῖρον.

ἀ πῶς

ἀστῶν νισομένων ἐχάρη κλυτοῖς ἄρουρα.
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθεῖ δείματι θυμῷ.
ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίῳ κέδασεν διὰ νήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν.
ῥηξάμενος πέτρην, ῥόθιον ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαόν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων ἐθνέων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θείης,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

ἀπείριτος

Ψαλμὸς ρε.

Πέμπτος ὅδ' ἀλληλουΐας βοηθείων στρατιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
εἵνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τίς σθένος ἀσυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καὶ οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμελημένοι ἄνδρες ἔασιν,

οἷσι

σοὶ δικαιοσύνῃ καταχείριος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλυτὸν σέο φέγγος ἀπόσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐϋηείῃσιν ἀρίστους
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμεθ' ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο σύμπορον αἶνον ἔχοντες.
νωΐτεροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες ἦμεν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.
θαυμασίων ἐγένοντο τεῶν ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἑσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔτι κατὰ πόντον ἐρυθρόν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωσεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνῶσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καὶ σφέας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξεῖλεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηΐων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καὶ οἱ ἄνετον ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς στρεφθέντες ἄνακτος,
βουλῶν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο,
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,

ἐν δαπε-

ἐν δαπέδῳ σαβιλῆος ἐπειρήσησαν ἀνύδρῳ·
ἀλλὰ καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησαμένοις θαλίης κραδίας τῆς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐριδμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλόξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραελκέα μόσχον ἔτευξαν,
εἴδωλον δ' ἐλίτοντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες.
νήπιοι, οἱ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φορβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην.
ἀλκῆς δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου σαβιλῆος,
ὅς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς σέβοντο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀριστόπονος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμῃσιν ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν·
οὐδέποτ' εὐθέσμῳ μάκαρος θαρσήσαν ἀνωγῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἑῇσιν.

ὅσσιν ἠρνήσαντο θεοῦ καλέοντος ἀκοῦσαι·
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀείρας,
πάντας ἅμ' ἱεμένους βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρῆ ~~μης~~
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἳ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νερτερίης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ἐρέθοντες ἐρωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβριε θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιτὰς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀριδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεῇσι διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασαι ὡς μιν ὄρινον,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὃς ῥα καὶ οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τάπερ σφίσιν ἦπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τῶν ἀπόνηντο, κακῇ δ' ἐπέεθεν ἀνάγκῃ,
δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένην στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι γαῖα,

ὧν τέκον

ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάνου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ' ὀλοῇ· μάλα γὰρ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὁ μιώϊε πάμπαν ἄναξ κακοεργεῖ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίῃ σφετέροισιν ἑῶν δηΐοισιν ὀπάονας.
ἀντίβιον ὀλοῇσιν ὑποδμήθησαν ἀνάγκης,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωθεν ὀϊόμενός ποθ' ὀλέσσαι·
οἱ δὲ νῦν στυγερῷ πλέον ἤκαχον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ἐλέησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο σωθεισάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ προτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμα μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρηΰνεν ἀνάκτωρ,
καὶ σφέας οἰκτίσσατο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥῦσαι σαώσας,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρά σευ ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀριπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.

αἰνετός

αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα·
σὺν δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμος ρϛ.

Ἔπος οὗ ἀλληλούϊα βοηθείων στρατιῶν.

Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἶσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οὓς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναγείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ' ἔχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
ἰθείην δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ,
οὕνεκα δευομένην ψυχὴν πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πεινάλεον τ' ἀγαθοῖσιν ὑπεστηρίξατο θυμόν,

ἑζομένους

ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαϊ σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἱ δὲ νόῳ συγερῷ θεοῦ ἤκαχον ἢ πρὶν ἀνωγάς,
leg. ἐρικυδέα.
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρυκηδέα βουλήν.
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαος τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μελέων κρατερὸν καὶ ἀπειρέα δεσμόν.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δύναμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτους δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο.
οὕνεκα δυσσεβίης παρελέγχεα μῶμον ἔφευρον,
leg. *ἀποπτύξαντες
θυμῷ *ἀπολύξαντες ὅλην θρεψήνορα δαῖτα,
ψυχροπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
τειρομένους ἠκέσατο ἑὸν σφισι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·

ῥεζόντων

ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόρους μετ' ἀβύσσους.
κελλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταΐξ,
θῦε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου.
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἐλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
αὐτίκα δ' ὡς αὔρην προτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθεῖ μαλίασετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἕλε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
ἐς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἐῶν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
ἔν μιν ἀριπρεπέων κλισίῃς ἀναείρατε λαῶν,
καὶ προτερηγενέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μὲν ἐξανένηκεν ἐϋρρήεος ποταμοῖο·

ὑδρηλὴν

ὑδρηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
ἁλμυρὴν πολυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χώρην,
καρφομένην κακότητι περικτιόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχραον ὕδατ' ἀνύδρου,
ᾗ ποτε πεινάλεοι νάσσαι πολυπήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἡμερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βίοτον κεχάροντο τελεσφόροις ἐραζῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοί,
καὶ σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῆσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀπρήκτοις ὀδύνῃσι·
ἔθνη δ' ἡγεμονῆας ἀκηδέας ἀμφεπελάσση·
οἱ δὲ τρίβον προλιπόντες ἐπ' ἀτρίπτοις ἀλάλωντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης αὐτάρροθος ἦλθε πενιχρῷ,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα κατὰ νομῆων.
ἰθύσοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χάρησαν·
ἀμπλακίη δ' ἀρίδηλος ἑὸν στόμα δῆνον ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλά-
ἀθανάτου δ' ἐλεημοσύνην στέρνοισι νοῆσαι. ξαι,

Ψαλμὸς ρζ.

Δαβίδου ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

θυμὸς

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κύδεϊ σῷ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμῶν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μέλος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέσιν λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καὶ σεῦ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάωσον, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
ὅπερ ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον.
ὑψωθεὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, καὶ ἡμέτερος Μανασῆς,
Ἔφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ εὐκλειὴς βασιλεὺς ἐμὸς ἐστὶν Ἰούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτανύσαιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδουμαίης,
πᾶσιν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·

ἦρ οὐκ

N. 4.

ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἠπύεαι ὁ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι γὰρ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίον τελέσωμεν ἑτοῖμον,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δήϊος ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κατηγορέεσκον ἀνιγρᾶς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠερέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοῷ ἐπὶ φυλόπιν ὡπλίζοντο·
οὓς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔραπτον·
αὐτὰρ ἐγὼ λιτάνευον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων·
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ γὰρ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τοῖο καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γενοίατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καὶ οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.

ὀρφανίη

ὀρφανικὴ σφετέρους ἀλιτήμονας υἱέας ἐρύξοι,
χηροσύνη δὲ δάμαρτα κακὴ μεθέπουσα πεδήσαι·
παῖδες πτωχεύουσι παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσται.
οὔδεος ἐξελάσαιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντα δ' οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστής,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένῳ ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικήν τις ἐποικτείραιτο γενέθλην,
ἔσσαι οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μελπήθρον ὀλέθρου·
οὔνομ' ἄϊστον ἄπυστον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσθαι.
ἀλλὰ θεοῦ κακίην σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίην συνεργῆς παύσαιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καὶ σφέων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
ἣν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάρην·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπήλυθεν ἔγκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα κατὰ χρέος ἠΰτ' ἔλαιον.
ἀντὶ δ' ἀναγκαίου μιν ὑπὸ χροὸς εἵματος ἴσχοι,

καὶ ζώνης

καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ᾽ ἔργῳ.
μισθὸς οὗ οἷς βασιλῆι κατηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μέλλει ψυχῇ μὲν ἀπειρέσια κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύ-
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις. ⌊Χοῖς,
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μελέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γυῖα τρέμων ὑπ᾽ ἀναλκίδι λιμῷ,
καὶ δέμας ἀγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἅλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὥς μ᾽ ἴδον, ὡς κεφαλὴν δοκέον δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς αὐτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐλεητὺν ἄναξ εὔκηρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγήν,
τὴν τεῷ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.
κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπεγρομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι γενέσθω·
σὸς δὲ τιμήεις θεράπων φρεσὶ πάντοθε χαίροι.
οἵ με κατηγορέοντες ἀεὶ δυσάσαντο μῶμον,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψεῦδος ἀμφιβαλέσθ-
ἀείσω μελέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα, ⌊τὴν·
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω:·

οὕνεκα

ὡς ἔχε δεξιτερῆς αὐτάρραθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα καὶ θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ·

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἦ σοι θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμῶν ἐς δεξιὰ θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρόνιον δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος ἧκες,
σῆσι μετ' ἀγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις.
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέρους δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους·
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδέκος.
δεξιτερῆς ἄχραντε ἔχεις πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δήμων,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ λιμπὴν ἀνυψώσειε καρήνων.

Ψαλμὸς ρι·

Ἄφθιτον ἀλληλούϊα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαεινοῖς.

ἀθανάτου

ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ περιώσια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε δικαιοσύνη οἱ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλείεσσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἰσχυρέων ἀγαθῶν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀρίζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
εὐδικίῃ καὶ ἀληθείῃ ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε σωθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποιμνῇ·
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ρια.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλουΐα.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι περιτρομέει βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·

ἀλκηεν

ἀλκήεν καλὰ γαῖαν ἑὸν μενεῖ αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῆφι τεθηλός.
οὐχ οἱ ἀπολλήξειε δόμων ἀφενός τε καὶ εὖχος,
ἀλλὰ καὶ εὐδικίη διαμπερέεσσι χαρείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτελλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἔκρινεν ἀνὴρ ἑτέρους ἐλεαίρων,
ἐσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων, ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχείη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον ἀενάον ἔσται·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἰωκεος ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινήν,
ἔσσεται δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀχρεάνοις ἐκέδασσε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεήνδε δικαιοσύνη οἱ μίμνει·
τιμῇ καὶ γεραρῇσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενος τάδε μῶμος ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ·ριβ·

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλούϊα

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖ=δες,

οὔνομα

οὔνομα τίμπερ κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεοῦ ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,
οὔνομα τίμπεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων πανδοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
καὶ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὑπὲρ ἄφθιτον ἴσχει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλά, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,
γαῖάν τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἷος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ἀπειρεσίως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμοῦ μετελεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο σαώτορος ἡγεμονήων·
στεῖρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητά
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ·ριγ·

Ἑνδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἀλληλουΐα.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠερίηθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
υἱὸς Ἰουδαίη γεραρὸς γένετο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.

φεῦγε

Φεῦγε μὲν ἀτρύγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἀρνάσιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσατ' ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἀρνάσιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῆσιν ἀναβλύζειν ἐπετείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθεῖ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.
νωΐτερος θεὸς αὖτε κατ' οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρεισαι, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀριστοπόνῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ ᾗ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῆσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς.

οὐδ' ἱερὴ.

οὐδ' ἱερὴ ῥινέσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ ἐν χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφορέοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοίοισι νόῳ πεπιθαρσέες αἰεί.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραήλος,
τῶν δ' αὐτῶν ταρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ὑπασπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῶν δ' αὐτῶν ταρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ὑπασπιδιώτης.
ἐλπίδ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μέλει δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῶν δ' αὐτῶν ταρροθός ἐστι καὶ ἄλκιμος ὑπασπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ἤνεσε πάντας.
ἤνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ξυνέος Ἰσραήλου·
ἤνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ἤνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆι,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι τυτθῷ·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστὶ ἄνακτος·
αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μεροπηΐδι φύτλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,

οὐδ' ὑπὸ νερτερίους θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ·ριδ·

Ἐνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον ἀλληλούϊα.

Ἱκεσίης αἰῶνος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θείην ἀγαθὴν τ' ἔκλινεν ἀκουήν·
καὶ ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτερίου δ' ἀΐδαο μετέστιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀπείρεα μόχθον ἔφευρον.
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιστον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσαις.
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομέῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων.
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν.
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης,
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμόν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξέλεν ὀλισθοῦ·
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς ·ριε·

πέμπτον

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χθαμαλώτατος ἄλλων·
θαμβήσας μερόπων ψευδήγορον ἦπα γενέθλην·
τί χρέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίω·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
τίμιος ὧν ὁσίων γεραρὸς κατέναντα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶ-
μὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο. (ναὶ.
νῶϊ τέρας ἔῤῥηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῆσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἄντια λαοῦ,
σοῦ πολυκλύεσσ' Ἱερουσαλὴ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ·ρις·

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Πάνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλπετε φῦ-
καὶ μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἀεὶ κελαδήσατε λαοί. (λα,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καὶ οἱ ἀληθείη παναγήραος αἰὲν ἐτύχθη.

ψαλμός

Ψαλμὸς ριζ.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν
ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βαζέτ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὐρῶσε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι τί κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσῃ.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηίων σφετέρων καλὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθαρσύνοντ' ἔχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἕλον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.

πάντοθεν

πάντοθεν διά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ὥστε πυρσὸς ἐν αὐαλέῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠσθεὶς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐσθλώ.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐστ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμοῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθνάξω, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι τοῖσιν·
ἀλλ' οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νῦν οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
ὧς δ' εἰσελθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.
ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μελέθω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε ἐμῆς ὅτι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον προὐφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἱερὴ διασσῶν κεφαλὴ προὐφαίνετο τοίχων·
τῶδε θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θηητὴ δ' πέλε βροτέων κατεναντίον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρῃς τεχνήσατο χερσίν,

εὐφροσέων

εὐφροσύνῃ μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φα- νείη·
ἀσσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥίμφα σαώσαις,
ἀσσαΐων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον.
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων.
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατε ἑορτήν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωΐτερος θεος εστι εγω δε τοι αινον αειδω
νωΐτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ σε ὑψόσ' ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σέ, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ·ριη·

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλούϊα.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός· ·א·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης στυγερῆς ὑποφήτορες ἄνδρες
ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον εὐσεβίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ,
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι,

ὄφρα τοι

ὄφρα τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴω.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλέγχεα μῶμον,
εἴ κεν ὑπ' ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείω.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

·ב·

Πῶς νέος ἰθύνσεν ὁδὸν πεπεδημένος ἥβῃ,
ἢ μὴ ἐννεσίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξῃ.
παντοίοις βασιλεῦ σε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σοὺς μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετός ἐσσι μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σοὺς διδάσκοις,
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σοῦ τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱερῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

·ג·

Ἀντὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,

ζήσομαι

ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεῶν κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.
ἀλλοδαποῦ βιότοιο μινυνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων.
εὐδικίας ἐπόθησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα.
οὐρανόθεν θεάσιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἔλασας καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέμελπον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' αὖ ἐκγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

·ד·

Θυμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεγχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὲν μύθοισι τεοῖς ἄχραντε βιώσω,
νωϊτέρας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις.
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ.
σοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,

εὐθέσμοις

εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμ' ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης κατὰθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
καὶ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀριδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύνας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

·Π·

Σὸ μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν ἀνιχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.
δός μοι ἄναξ πινυτήν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἰ δέ μοι ἡγεμόνευσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίῃς ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἕλοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμῶν ἀπέλασσον ἐμῶν κενεαυχέα λώβην·
σῇσι μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβριθότα δείματι τεύξοις.
τοῦ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι σαώσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκης κεκερασμέναι εἰσί,
θυμῷ ὑποσπέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σῇσι δικαιοσύνῃσι βιότου σαώτειρον ἑλοίμην.

·˥·

Θεσπεσίη μ' ἐλέησον ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπ=
σοισιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέλθω. τοι
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
οἵως κεν ἐλπωρὴν ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον ἀγλαήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ προθέεσκον ἀταρποῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίῃν βασιλήιον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τιν' ἀζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἀδὴν μελεδήμασι, θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίῃς τάνυον παλάμας ἐραστῆς,
σῇσιν ὑπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Ι.

Μνώεο σεῦ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδε μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια τεχναίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀείρῃ.
ἀμπνύνθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πελάσσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμῶν ἀφρονέων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.

θεσμῶν

θεσμῶν ὑμνοπολεῦσα φίλων σέο πολλάκι μολπῆ,
καίπερ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μελανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σέο τοῦ εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴχω.

·Π.

Αἰσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι ἔμπα φυλάξ=
ἀλλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς, αι.
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
ἦ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθους.
μαρτυρίης δ' ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἄγχοθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόντος ἐών τις,
σῆς ὑποθημοσύνησιν ἔχειν μεμελημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολεροῖσι δέμας σειρῆσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐνθέσμων λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀνασὰς
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων γε σαώτορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι αἰεὶ θεοῖο.
χθὼν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

·Ϙ.

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μύθῳ·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,

οὕνεκεν

οὕνεκεν ἐννεσίησι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀτασθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σοὺς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ᾽ εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξετανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ πραπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχ=
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην. |θαι
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλήιου ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

· י ·

Σῇσι μάκαρ γενόμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμη=
δὸς δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην. |σι·
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καὶ σεῦ ἀληθείῃ χθαμαλὸς καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις. ·*·
εὖ με κατοικτείρας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλήιος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἀποστρέψωσι τεὼ τρομέοντες ἐρωήν,
μαρτυρίας σεβάοντες ἀριστοπόνου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μευ ἀμώμητοι φρένες ἔσαν,
ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

·ט·

Θ εὐσέβιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξελανύσθη,
σωθεσίης τ᾽ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεοῦ μύθου ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἴον παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
ἦ πέ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσαιν ἐπάξιον ὕβριν ἀλῆται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμελπον,
ἀλλ᾽ οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἳ δ᾽ ἀδίκως μ᾽ ἐδίωκον, ἄναξ δ᾽ ἀντιτάρροθος εἴης,
καὶ κέ με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μοῦνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῷ βασιλεῦ ἐλεητύϊ κατὰ ~~[illegible]~~ βιώσω,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

·י·

Ἐκ γενεῆς γενεῶνδε νέμεις παναληθέα βουλήν·
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοθε μῦθος.
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα.

ἠώς

ἠὼς δ' ἠριγένεια φέρει σέο φέγγος ἀνωγῇ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι, τάπερ τεχνήσαο χερσίν.
ἀλλά μοι σέο θεσμὸς ἔοι μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθεῖ πότμῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἀπολήσομαι εὐνομιάων.
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον,
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.
μαψιδίως ὑπέμηναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·
σὴν ὑποδημοσύνην βασιλεῦ ὄρσας ἀνέγνων.

·μ·

Ὡς μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγα-παζον,
καί μιν ὅλον στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἐννεσίῃ δηΐων με τεῇ πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέρας ἐστί, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἶξαν ἐμοὶ προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἐφεῦρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλ-λάξω.
εὐδικίῃ φρουρῆσα τεῇ ἀκλινέϊ βουλῇ,

σῆς

σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνώγω
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἐφεῦρον, γλῶ
λαυρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα· τεῶν χάριν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

·λ·

Λύχνος ἐμοῖς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βίωσον.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύσαις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σοῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φερεζώοιο λαθοίμην.
ἄμμιν ἐτεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἕλον ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σὰς μάκαρ εὐδικίας κραδίη ποθέεσκον ἀνύσσαι,
ὡς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

·ϑ·

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους.
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.

εἴξατε

εἶξατέ μοι συνεργῶν ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσιν, ἀρηγόνα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεῶν δεδοκημένον ἀλκήν.
τερπομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσαις·
σῶν δ' ἐπ' ἐνδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
ἐνδικίην ἀθέριξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀλιτρόν.
ὠισάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ περίπηξον ἐμὸν δέμας οἷάπερ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω ἀέναον κλέος οὐνομάων.

·ιϛ·

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθείης.
δὸς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο σαώσεως ἀγανὸν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐλεητύος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σέο διδάσκοις.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καὶ σεῦ ἀναγνοίην μελεδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύτλητον ἔργον ἀνύσαι·

σοῦ κακοῤῥέκται κέλαδαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος εὐσεβιάων,
χρυσοῦ ἀργυρέπεός τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
εὐσεβίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπῶν ἤχθηρα βίου ἀδίκους τε κελεύθους.

·ϑ·

Μαρτύριαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίου καὶ φέγγος ὀπάσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι τιθεῖσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος εὐσεβιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσσας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐντελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐρίθοις.
σοῖς μὲν ἐπιθύνας ποδόδρομα βήματα μύθοις,
μηδὲ ἐλεγχήεσσα κακοῤῥαφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ἀλοῆς με σαώσοις,
καὶ σέθεν εὐσεβίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σὸν διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεσπεσίων ὑπερέδραμον ἤθεα θεσμῶν.

·Υ·

Ἠ ῥ' ὅσιος βασιλεὺς σὺ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σῷ δικαιοσύνῃ ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.

καὶ σθένος

καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἀληθείης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ζυνεβιάων.
σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίῃ τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχνῆς τις ἐτύχθη, ἐτύχθω
ἀλλ᾽ αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καὶ σεῦ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

·ρ·

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σάωσον,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλπωρὴν βασιλῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας.
ὄμματα μεῦ προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἕωθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ἐπ᾽ εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἐλατῆρες ἐμοὶ σωέριδον ἔχεσκον.
σεῖο δὲ τιμήεντα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς ἄναξ, καὶ σεῦ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.

ἐξ εὐηγεσίης

·Ο·

ἐξ εὐηγεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι τοῖσδε θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

·ר·

Ἀδρανίην μὲν ἄναξ ὑπόδερκεο, καί με σάωσον·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσας ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ὑπεβρίθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδών, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φράζευ ὅπως περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ἐλπωρὴν βιότοιο τεὴν ἐλεητὺν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προσεθήσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

·ש·

Μαψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες·
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύθων.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαινύμενος δηΐων ἀποληΐδα πολλήν.

δυσνομίην

δυσνομίην ἔσυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἠμάτιος τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
ἀρχὴν βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχουσι μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σεῖο δ' εὐσεβίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεάς, ἠγάπησά τε θυμῷ·
εὐσεβίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωΐτερον κατεναντία τέρμα κελεύθων.

Π.

Ἱκέσιη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτῶν ἀντάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται ἄντα λιτάων,
ἀλκτὴρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέσθω·
χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
εὐσεβίης ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσσας ἄναξ σέο, καί με σαώσαις·
Οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι εὐσεβιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καὶ σεῦ κλυτὸν αἶνον ἀείσει·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴη.

ἀροπόκου

ἀροτόκου προβάτου κ(αὶ) ὀλωλότος ἶσον ἀλήτην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ.

Ἑνδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς ἀγνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτά-
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν, (ων.
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μελεπηθέος ἐάσῃς. (ἐχθρῆς
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προθέσαι.
ἀλκήεντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤ μοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐμῆς χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι σκιόεσσα δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι διώκον,
ἐς μόθον ὠτρύνοντο μάτην λαλέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὑπὸρ ἐξετάνυσσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε κ(αὶ) οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσ-
ῃς,

μηδέ σευ

μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύ=
οὐ γὰρ νευστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος ἐσσὶ.
φρουρὸν ἀγακλειέντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερῶν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσασθε φυλάσσων·
οὐ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλεγωρὴν ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διωεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλίντονος ἐς μίαν οἴμην.
Ἀνδρῶν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἳ μὲ θεοῦ πρὸς δῶμα σωέμπορον ἄπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς.
ἣ δέ οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο ἱμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας ἦσι θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὠτρώνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεοῦ.
κεῖσε σφιν πήγνυντο δίκης μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξιαδένεος μετὰ δώμασι θῶκοι.

εἰρήνην Ἱερουσαλὴμ δίζεσθε βαθεῖαν.
τοὺς δὲ μάκαρ φιλέοντας ἀτρέμιος μένει ὄλβος.
ἕρκεσιν εὐπύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων καὶ ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην λαλέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς.
ἔνθα ἐστὶ θεοῦ δόμων πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς .ρκβ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ποτιμαίεται ἀλκῆς,
ἐσόκε δευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μάκαρ ἅτε μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ὑπεπλήσθημεν ἀνιγρῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ.
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς .ρκγ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ἐυσίπτολις ἐσθλῶν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἀμφὶ κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φυλόπιν ἄνδρες,

καί κε

καί κε καταβρώξαντες ἔτι ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογεροῦ καὶ ἀπηνέϊ θυμοῦ,
καί κε θοὸν βρυχίους κατερήτυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμῇ.
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρελήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θηρῶν σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι.
νωΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπτατο θυμός,
δήνεα ὀρεσιτρόφων προφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐρραίσθη, φύγομεν δ' ἄπρηκτον ἀνάγκην.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ' ἀθανάτῳ κράτος ἐστίν,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

ψαλμὸς ·ρκδ·.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὐρεῖ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὅμοιοι·
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλόνος αὐτὸς ἱκάνοι.
οὔρεα οἱ κύκλῳ, δήμου ὅ, τε κυκλόθεν ἑστήν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀριπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι.
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὅσοι τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκολιῆς βουλῆσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ' ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ·ρκε·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος θ' ᾆσμα πέμπτον ἔχουσα.

Σιῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ' ἄγειρεν,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἆ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δ' ἐρόεσσαν ὅλης ἐγκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαύχεα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ' εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας ἀλήμονα ληΐδα ποιμήν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χαρέντες,
*. γφαρόται στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὖτ' ὀλοοῦ δ' φέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ·ρκϛ·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος δ' ἔχει ἕκτον ἄγητον.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἃ πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀριδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ' ὕπνους κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, τί μοι ὧδε κατὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μογερῆς πολυώδυνον ἄρτον.

εὖτε

τεῦξε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι περινήδυμος ὕπνος,
δέρχεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε καὶ υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀλκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων θέναρ οὓς θηήσεαι υἷας.
ὄλβιος ὅς τις ἑὸν φίλον ἵμερον ἐκτολυπεύσῃ·
οὐδ' ἐχθροῖς λαλέοντες ἕλοι ψύθος ἄντα πυλάων.

Ψαλμὸς .ρκζ.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνον.

Ὦ ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδοῖς βασιλῆος ἀεὶ πόδες ἆσιν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσται τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσῃς· *
σὴ δάμαρ ἡμερίδι προσομοιΐος οἶκον ἐρέψῃ,
υἱέες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γεγαῶτες ἐλαίαις,
ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἵκοιατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβίζοιντο ὁπόσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεοσεβὴς δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκάματον βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὅσσοισι νοήσῃς·
ἀρβὼν χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς .ρκη.

ὄγδοον

Ὄγδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋ-
βαζέτω ἀλκήεις καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος. (τήν
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῷ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδεῖ καρφέται ὥρῃ.
οὐ παρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπῄνεσεν ἀνέρας ἔργου.
ἀνέρας ἤνιζον θείῃ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς .ρκθ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε ἀμφ' ἔνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν.
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.
ἣν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἄντια θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔτλην.

θυμῷ

θυμῷ ἐπέσπευδον θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίη πόθεον σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μελέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ·ρλ·

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

Οὔποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠπερόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδέποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεπονημένον ἦτορ.
οὐδ' ἐν ἀρειοτέροις τῶν θαύμασιν ἐξεπελάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὧδ' ἀνάειρον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραήλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ·ρλα·

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλέσειας
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἕο πάσης·
ὡς ὄμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ' εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πολυκ=

ἢ πολυκαλλίστων λεχέων ἀναβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
ἢ κατανευστάζοιμι τὲ φίλοις βλεφάροισιν ἑκάστῳ,
ἢ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἑλοίμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακὼβ τοῦ θεοῦ εὕρω.
τήνδε μὲν ὡς πυθόμεσθα, καὶ Ἐφραθὰ βάξις
εὕρομεν, οἷά τοι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας. ἰαείδα
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείροις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱερῆες,
πολλῷ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβὶδ μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν Χριστοῖο μετατρέψῃς ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς πανάληθέα ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοὺς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους,
θώκῳ ἀνακτορίης σέο νηδύος ἔρνος ἐρέσθαι.
συνθεσίην ἢ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξῃ,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω,
οὔποτ' ἀπολλήξῃ τεῆς ὑπερήμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προελέξατο θείην,
ὡς δέ μιν ἵμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.

τοῦτο

τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλλήλοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμ' ἀγαθῶν πανδευέα χήρας.
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλῷ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσαιεν.
ἐνθάδε Δαβίδῳ κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
Χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ·ρλβ·

✝ Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
οἴμη τ' ἐκ ξυνέσιης ἄφθιτος εὐεπίης.

Τί θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ' αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἐκ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ' ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ἀπότρεχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀνθοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἴουσα.
εὐλογίην ὅθι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἀλκαρ.

Ψαλμὸς ·ρλγ·

✝ Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλε ὕμνος.

Δμῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσ=
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα, μου
οἴκου οἳ μεθέπουσι θεοῦ εὐερκέας αὐλάς.
πάννυχοι ἐν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς .ρλδ.

Αἰὲν ἀγακλῆεν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα τιμήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐερκέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προελέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποι=
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων, μήν
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀριστοπόνῳ μενεαίνῃ
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,

ὑετὸν

-ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήια θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἀλκήν·
πᾶσαν πρωτοτόκων δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης Αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶες δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέας ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα Ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὤγόν τε σθεναρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφόνηος
~~…~~ τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆ
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ. (ρον,
ἄσωμαι παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔσω·
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσοι·
ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄχος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
τοῖς οὐ φθόγγος ἔπεσι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι πορὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἦρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·

οὐ ποσὶν

οὐ ποσὶν εὐφορέεσσιν κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεπτάσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβαλέσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδῆσαι ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσται,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ᾆσμα πέλει.
Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέων βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δέδαηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·

οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
ὃς θέναρους φωστῆρας ἑοῖς τεχνήσατο μύθοις.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπήρανον ἠοῦς.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασίλειαν ἀταρπῶν.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει
πρωτοτόκων Αἰγύπτου ὁμοῦ ἐδάμασσε γενέθλων.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
τῶν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραήλ.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
ἄνδιχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
τοῦδε μέσον σείχοντα διήγαγεν Ἰσραήλ
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
ὃς τ' ἐρυθραίῳ Φαραῶνα βίην θ' ἑῶν κάκλανε πόντῳ.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραήλ.
οὕνεκα πωλεμέως σφετέρων ἐλεήμων ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν.

οὕνεκα

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἀλάπαξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
ἀντίθεον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
Ὠγόν τε στιβαρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
εἵνεκα τρομένων ἡμῶν ἐμνήσατο ποιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔπλετο μοῦνος ὀπάζει.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγα πολὺ ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὴν ἀέξει.

Ψαλμὸς .ρλϛ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ἆσμα γόων ἀμφ' Ἰερεμίου, τόπερ ἔκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλῆς, Βαβυλώνιον ἤλθεμ ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕ=
περθεν,

σκηνῆς
μνησάμενοι Σιῶνος ἀριπρεπέος τ᾽ ἀλέω
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ὀλβικάρπων ἰτεάων
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπηώρηντο λιγεῖαι.
καὶ γὰρ ἀναγρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερθαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
αἴ κ᾽ Ἱερουσαλὴμ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ.
πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ καρφοῖτο κε γλῶσσα,
εἰ μὴ σεῦ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ὀλλήθεο μνῆστιν Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμου,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ᾽ ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἕξει.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρης ὑπέρεσθε μολὼν σέο νήπια ἐνήξει.

Ψαλμὸς ρλζ.

Ξυνὸν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ᾽ ᾆσμα
πρὸς τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἕβδομον ἐννι.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἄχραντον

ἄχραντον σέο νηὸν ἐπεντυμένως λιτανεύσω,
σὸν δὴ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σῶν τ' ἐλεημοσυνῶν καὶ ἀληθείας πάντοτε βουλῶν·
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀνάσσον.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ἐστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωΐτερῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὀλοῇ με μέσῃ δεδμημένον ἄτῃ·
χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρηξα χολωθείς.
δεξιτερῇ δέ με σέο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
ἀντ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεήμου ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα.

Ψαλμὸς .ρλη.

Ἀμφὶ διασπρεπὴς λιγυρὸν μέλος ἦσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ, ἔδαης με, καὶ ἐξιχνεύσαο λίην,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐγρόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,

ἴχνος

Ἴχνος ἀνιχνεύων καὶ ἐμὴν ἰθῦσαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν προέλασσο κελεύθων.
οὐδέπω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς σωμάτων τε παλαιγενέων τε δαημών.
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμά μ' ἔχει ὅτε σεῖο περιφράζομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὁρᾶσθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος ἔστ' ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' εἰσέλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόρους πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δ', μὴ τάχα με στείψῃ φθισίμβροτος ὀρφνή·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὀρφνὴν γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,
καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίῃ ποῖον κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέρους βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφρούς·
ἄλκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θηητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·

θυμὸς

θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιδαμβεῖ ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθη,
καὶ μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐστὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτι ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ.
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄλλα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων ὃ μάλιστα βίη καταφαίνετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτήνας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μένος αἶψα κε=
λεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πέρσουσι πόληας·
ἦ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ἀπὸ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ συνέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερεείνοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ' εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς .ρλθ.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τρισκαιδεκάτης εἴνατον αὖ δεκάδος.

Αἴθε μάκαρ κακόμητος ἀπ' ἀνδρομέου με σαώσαις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ἀλάλκοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἤματιοι δ' ὀλοοὺς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμούς.
γλῶσσαν ἑὴν ὄφιεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἑλόντες.
εἴθε φυλασσοίμην συνεργῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρῶν,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥύσα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἵ μευ φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθρια μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθους δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ δοχμήσαντες ἐφ' οἴμοισι δολερῆσιν.
ἔφα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἔλπις ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἄλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόειν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσας πόθον ἄμμι, πόροις μέλπηθρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα μενοινῆς,
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μάνδεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄντυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψαι·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένως καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ' ἀρκέσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.

ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὁρμή·
ἀγρεύσει δ' ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
εὐδικίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσοι,
καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρελεύσεται οὔποτ' ὀπωπαῖς.
ἔμπα γεμὴν ὁσίη σὲ βροτῶν μέλψει γενέθλη·
εὐθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἠμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσας ἐμῆς ἀριήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέοιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
ἄντα σέο εὐχωλή μευ ὅπως θύος ἰθύσσας.
ἑσπερίῃ δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωιτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσσας ὀχῆ=
θυμὸν ἀποκλίνας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων, (ας.
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῇσι μελή=
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέος ὅς ἐν ἰούλῳ. (σει
τῶν δὲ μετὰ πρώτοις μηδ' ἐν ἀγορῇσι φανεί=
δμηθείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις. (ην.
μηδ' ἔτι ἀινυμένην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
ὡς ἔτι νωιτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδύνοιντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.

θαρσαλέοι μύθων ἀθεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν ἀΐδαο παραχεδὸν ὧδε κέασθη·
πρὸς σὲ μάκαρ πτερόεσσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλῆται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακοήθεος ἐρίθων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακόηθος ἐρίθους·
εὔκηλος καὶ μοῦνος ἐμπεδέων παρελάσσω.

Ψαλμὸς .ρμα.

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γεμὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλείεντι τέλει μελεδήματι πρῶτος.

Ἡμετέρῃ βασιλῆϊ βοῇ ἀνέπεμψα βοήσας,
φθεγξάμενος λιτόμην οἰκτίρμονα ποιμένα κόσμου.
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῇσι.
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὕπερ οὔατε τιταίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ᾤσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἱκανόωντος ἐμὴν πάρος ὤλετο φύξα·

οὐδ᾽ ἐὼν

οὐδ' ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιώνης·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἶθέ μοι ἀπρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ἀμώμου
ὅττε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,
ἔμπα νεμῶν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφράδμονα κῶμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ὦ κέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ὑπόδεκε λιτῆσιν·
σεῖο δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσας·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσειας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανεῖν.
ἔχθος ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιωτήν,
ἀπρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδη=
ἀσχαλόων ἄχεσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθην. θη.

αὐτὰρ ἐγὼ

αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα σεῖα περιφραδέως ἀνέμελπον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σε, ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ ἐσακούσεις, μελέων πρὶν πνεῦμα με=
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψας ὀπωπὴν θείω.
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεητύος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δὸς νύ μοι αἴδιον οἶμον, ὅπῃ χρέος ἐστὶν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσεις,
πύργον ἐπεί σ' ἀέρκητον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σὸν διδάσκοις.
ἰθείην δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δὸς νύ μοι ἐνδικίην βιότου τροφὸν εἵνεκα σοῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσεις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσεις.
πάντας ἐμῆς δαμάσας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·
οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς .ρμγ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάθῳ,
καὶ τρίτατος σφίν τοῖς πρὶν ἀμ' ἑσσόμενος·

ἔμπα

ἔμπα γε μὲν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Εὐφήμοις μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐς δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἄρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μερόπων, ὃ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέστη.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσεο ποιμήν·
θῖγ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἄελλω σκολιώδεα τεῦξας.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς προΐεις σκεδάσας ἅπαν=
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς. τας.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσοις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψ=
νευρῆς ἁρμονίῃ, δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω. ω.
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζεις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδον ἔλυσας.

Χειρὸς

Χῆρος ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥῦσο παίδων,
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερὴ τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιῤῥέει ἄσπετον ὕ-δωρ.
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται·
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἄφθονες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἐστὶν ἀϋτή.
πάντες ἀνολβίζουσι, τόσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς μελέτω φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ'.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐριθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσε μέλος σοφίης,
ἔμπα γέρων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίω δέ σε ὕψιστ' ἀείρω·
οὔνομα σὸν ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οὔνομα σὸν ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.

αἰνετὸς

ἀκίνητος ἐστι μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καὶ οἱ ἀτέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῦλα βοῶσι,
καὶ σθένος ἀπρολίπτον ἀριφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.
σοῦ δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐχ ὑπόδεκτον ἀνὰ στόμα δείματι μέλψει.
οὐ σεῦ ἀναύδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀσυφέλικτον ἀριφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δικαιοσύνῃ κεχαροίατο πάμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέροις τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίῳ μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοῶσι,
καὶ σεῦ ἀγακλέεν θ' ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέουσι,
καὶ σθένος ἀσυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι.
θνητοῖς μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἐξῇς,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
σεῖ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἔπεσσι θεὸς περὶ πίσιν ὑφαίνει,
καὶ οἱ εὐδικίη τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.

ἀθάνατος

ἀθάνατος σεσάωκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρων,
ἰθύνων ὀλοοῦ ὑπὸ ἔργματος ἄνδρα πεσόντα.
ἐς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τάπερ τεκμήναο πάντα·
καὶ δώσεις ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἄρμενον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐκπλήσσας, ἑὴν σέο χεῖρα πετάσσας.
πάντοθεν ἐνδικίην μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐκ δ' εὐσεβίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ περιίσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανααληθεῖ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' ἀίων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐριθους·
αὐτὰρ ἀτασθαλίῃσι δαμάα θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεῆθε μετ' ἀλλήλοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμε

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
περιπλάσιον ξυνέριθον ἔχων θρόον ἀλληλούϊα.
οἱ ἔμπα γεμέων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.
Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιωνῆς·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον ἧσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποθ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅθεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.

οἱ ψυχῆς

οἱ ψυχῆς σπαρθείσης, ἐφ' ἑτέρην πάλιν εἰς αὐτὴν γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε,
πόντον ἐρισμάραγδον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θα-λάσσης.
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς πραπίδεσσι φυλάσσει·
ὃς ῥα βιαζομένοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πειναλέοισι δίδου ζωαρκέα δαῖτα.
* αὐτὸς ἀλυκτοπέδης πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ἐριγεδανοῦ ὑπὸ ῥήματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεήλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀεῖραι.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνει ἀλιτρῶν.
νωλεμέως ἄχραντος ἀγακλεὴς βασιλεύσει,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεὸς Σιῶνος ἀνάσσων.

Ψαλμὸς ρμς.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἑκταῖον ξυνέριθον ἔχων θρόον ἀλληλούϊα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μέλος ἐσθλὸν ἔ-
αινος ποιητῆρι καταθύμιος ἔστ' ἄνακτι. (τύχθη.)

κλαγγὸς

κλεινὸς ἄναξ Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα τεύχων.
φῦλον ἐπαθροίσει κεκεδασμένον Ἰσραήλου.
ἰητὴρ οἷσίν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πόνοιο περισφίγγων μελεδῶνας·
μοῦνος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
ἡμέτερος θεὸς ἐστι μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ ἀνὴρ πινυτῆς μάκαρος κλυτὰ μέτρα νόησεν.
οἶδεν ἀφρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων,
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζειν.
ἀρχόμενοι βασιλῆα ἀοιδῇ κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἑοῖς νεφέεσσι πυκάζει,
γαίῃ ἑτοιμάζων σφετέρῃ φυσίζωον ὄμβρον.
ὃς τόσον ὑψικόμοις καὶ ἐν οὔρεσι χόρτον ἀέξει,
ἀντέλλων ζυγίοισι, βροτῶν μελιηδέα ποίην.
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἁρμένον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ἤρκεσε λιλαιομένοισι νεοσσοῖς·
οὔ ποτ᾽ ἐπαινήσειεν ἄναξ σθένος ἄσχετον ἵππου·
κνημάων δ᾽ οὐ πάμπαν ἀγάσσεται ἀνδρὸς ἐρωήν.
μᾶλλον αὐτοῦ δμώεσσιν ἑοῖς κεχαρήσεται ἐστήρ,
οἷς δ᾽ ἐλεημοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς .ρμζ.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλεν ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλουΐα·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε

Αἴνεε τιμήεντ' Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεοῦ βασιλῆα βίοιο.
οὕνεκα σῶν πυλέων στεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ σοὺς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν ἀρείῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δέ πιαλέῃ σε βίῃ μενοδχέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ὑπέροχον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὁ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὡς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὕψοθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκον ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχ-
ἀδομένην ψωμοῖσιν ἑὴν κρύσταλλον ἰάλλων. λης.
ψύχει τίς κεν ἑὸν δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ἑρμηθέντι·
ὕδατα δὲ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρης κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη.

Ξ ᾠδὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλουΐα·
ἔμπα γεμὼν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.
Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασι-
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις. λῆος·

μέλψατε

Μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀριδείκετος ἀλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ ἀγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεόν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπέρ, οὐρανὸν ἄλλον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον εὐαγὲς ὕδωρ.
πάνθ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν.
στῆσεν δὲ διηνεκέϊ τάπερ ἔδρασεν αὐτὸς ἀνωγῇ.
οὔποτε θεσπεσίῃ μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμῇ.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἑρπυσταί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφεροῖσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἐποῖτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοίτις,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα ποτητά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
εὐθέσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἠβηταί γεραροί καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι ὡς ἐν ἰόντες,

ὡς ἐνὶ

θρη...

ἂμ ἐνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.
ὕμνος δ' εὐκλεὴς μελέτω γενεῇσι δικαίων·
δήμῳ θεασεβίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆϊ νέῳ καὶ ἐπήρατον οἴμην·
σαὲν ἔχει κλισίης ὁσίων μεμελημένον ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἷες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χαρεῖεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ᾀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀνελόντες
οὕνεκά οἱ σφέτερος καταθύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγει δ' ὑψώσει φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἐνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ' ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχαροίατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπερτερίας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμῃς ἀμφήκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοεργέας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξαι.
τῶν γὰρ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσειν,

ἐν δὲ

ἐν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐριτίμων.
γραπτῷ τ' εὐνομίῳ αὐσιῇ μετὰ τοῖσι τελέσσῃ.
ὧδε ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς .ρν.

Πέντε ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μέλος ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ὁσίων ἕποιντο δι=
καίων.
μέλψατέ μιν στερεῇ κράτεος περιθάρσεον ἀλκῇ.
μέλψατέ μιν σφετέροισιν ἀειρόμενον σθενέεσσι·
μέλψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις·
μέλψατέ μιν σάλπιγγος ἐρισθενέος παταγοῖσι·
μέλψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐρατεινῇ.
μέλψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφήμοισι χοροῖσι·
μέλψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις·
μέλψατε θείνοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί·
μέλψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμοῦ κύμβαλ' ἑλόν=
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα. τες.

Ψαλμὸς .ρνα.

Πέμπτης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος πέλας ἔκτοθεν ὕμνος,
ὃν Γολιάτῳ μουνομαχήσας ἦσε Δαβίδος

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην,
πατρῷον κατὰ δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
εἰροπόκων οἰῶν ἀγέλας ἀγροῖσι νομεύων,

χεῖρες

Χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ᾽ ἁρμονίην θεοτερπέα τεχνήσαντο.
τίς κεν ἀπαγγείλειεν ἐρισθενέϊ βασιλῆϊ·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμῶν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίου στρατιῆς ταχὺν ἄγγελον ἧκεν,
ἐκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μήλων,
καί μευ φιαλέῳ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἡμὶν ἀδελφειοὺς μεγάλους ἔχον ἠδὲ καὶ ἐσθλούς·
ἀλλ᾽ οὔ σφιν βασιλεὺς κλέος ἤθελεν ἐσθλὸν ὀπάσ=
ἀλλοδαποῦ καλέοντος ἐναντίον ἀνέρος ἦλθον, (σαι.
αὐτὰρ ὁ μ᾽ εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσσε πεποιθώς.
τοῖο δ᾽ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα παραστάς.
λώβην δ᾽ ἐξαλάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

Τελος.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀτραλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκτελευτεῦσαι
Δῶκας ἐμοὶ πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθ-
λῳ.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ.

Σελίς. Στίχου ἀρχή.

.2. ἀλλ᾽, ὧδε, δεῦτε.

καὶ χολ. ἀμπνώων.

.3. τῆμος, ἐνισπέτε.

.4. Εὐδοκίης, ἴσως Εὐδικίης.

.8. πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμιάστορος.

.11. οὐδέ, ἐπελήσατο.

.17. ἐργατίνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα.

λαυκανίην οἰχθέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμητιόωντες·
οὐλόμενον πέασυ ὀφίων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν.
ῥιγίστου πόνου καὶ ἄρης στόμα τῶνδε βέβυσται.
ὦκα πόδας θώουσιν ἐπ᾽ ἀνδροφόνοισι κελεύθοις.
λυσιμελὲς σφετέρῃσιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδέποτ᾽ ἀρωγῆς λαθικηδέος ἄδον ἀταρπόν,
οὐδὲ φόβον κατέναντα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται.

τῶν δ᾽ ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

.18. μηδέ, δυσάλυκτον. καὶ, ἔγειρε.

.22. ἄθαν. ἀπείρατος.

.26. θεσμός, ψυχοτρόφος.

.29. πρῶτον, Ἀγαθὸν ἕωας ἀντιλήψεως μέλος,
Δαβίδος ἀκοσόν τε καὶ πρῶτον βοᾷ.

αὐτῶν

·λα· αὐτῶν, διηνεκέος.
·λβ· χρὴ δ', δῆλον δ' ἔσεταί οἱ.
·λγ· Πρὸς, κλυτὸν ἦτορ.
·μ· ἀρχομένοις, ἐγρομένοις.
·μα· Δαφνίδος, πινυτός τε δομηθάμενος.
·μβ· ἀστρ. μαντῆς τε ὀδύναν.
·μδ· ἔνθεν, ὑπάκουε.
ὄλβιοι, οἵτ' ἀνεδ.
·με· ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος περιττεύων δοκεῖ, ὃν οὐδὲ ἔχει ἓν τῶν ἀντιγράφων.
οὐδ', ταρβοίεν ἀνάγκαν.
·νβ· ἔννεπ. ἀτασθάλων.
νε καπνῷ, ὅμως.
νθ· καί με δικ.. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε, τηλύγετον μ' ~~ἀπεριτῶτον~~ ἀπέριψαν ἐλεγχεῖ νε= κρῷ ὁμοῖον.
ξα· ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑοῖς.
·ξβ· ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.
ξγ· νῶϊτ. ὄσοισι διοπτεύσας.
οὐδέ μιν, παλάμησι λίποιτο.
·ο· εὐδικ. ἀθεμίστιον ὕβριν.
·ογ· μέλψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.
·οε· γαίης, ἐμοῖς ἔπεσσι.
ἐκ λιγυρῶν, διαμάρψομαι.
ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ

ἄλλος

ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,
νεκροχόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

οζ. ἐκ δὲ, οὐδὲ τεῆς.
πάντα γὰρ, ἐν ἄλλῳ παραβέβληται καὶ ἄλλος
στίχος ἰσοδυναμῶν, οὗτος,
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τάπερ δρυμὸς
ἔλλαχε φέρβειν.

οη. ξανθός. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,
ξανθὸς μαχλοσύνης μοιχαρέα μοῖραν ὀφέλλων.

πα. ἢ θυσ. ἐπέστελλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ καὶ ἔβλυσας.

πε. ἀρδώη, ἀρδώη.

ρα. ὅς τ', μετείω.

ρκγ. μυνσ. πολυγηθέα.

ρκε. οὖτα, νωΐτερω.
ἀμμ. ὁμῶς.

ρκθ. χαῖσι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.

ρλγ. ἄντα, γουνάζονται.

ρλζ. ἔνθεν, περὶ πυθμένος αἴης.

ρμα. αὖθις Ἰακώβου δωρήσατο ληΐδιον νόσον.
ἐν ἄλλῳ δὲ,
αὖτις Ἰακώβου δωρήσατο ληνοῖσι νόσον.
ἴσως, ληΐδι νόσον.

ρμζ. τοὺς μέγ. ἔλλαβε πάντας.

ρξη. πάντες, σὴν τρομέοιεν εὔκλειαν.

ρο. οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.

θαπτ

·ροζ· θάπτ. πρωτάγριον ἀλχίω.
·σζ· καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράπουσι τεῷ συμφραδ=
μονι δαίης.
·ση· Θεασέβιον, ἐξεπελάσθη.
·σχ· γλαφρόλαι, γλοπόνοι.
·σκα· ἔσαι, ὄλβισον.
·σμδ· αὐτός, ἀλυκροπέδης.

Τῷ θεῷ δόξα.

Hæc propria manu descripsit
Wernerus Helmichius
Ultraiectinus, Lausannæ
Sabaudorum, an° 1565.

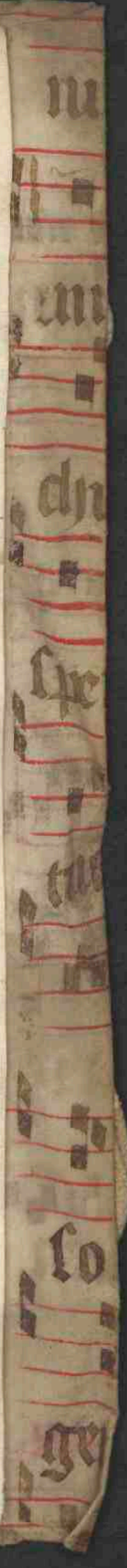

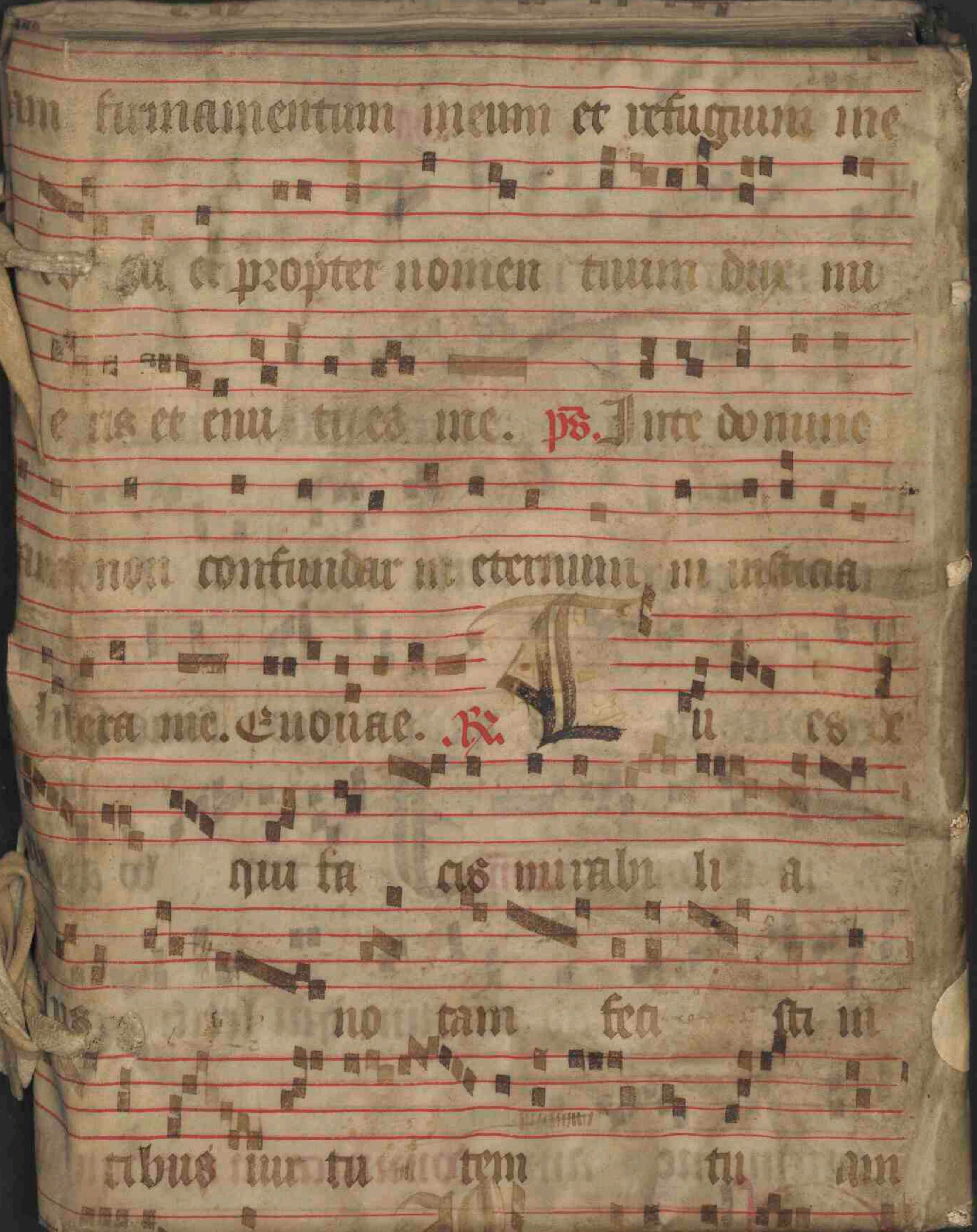
firmamentum meum et refugium me
et propter nomen tuum dux mi
e ris et enu tries me. Ps. In te domine
non confundar in eternum in iustitia
libera me. Euouae. R. Tu es
qui fa cis mirabi li a
no tam fe sti in
tibus tu tem tu am